

**ŚRÓDROCZNE SKRÓCONE
SKONSOLIDOWANE
SPRAWOZDANIE FINANSOWE
GRUPY KAPITAŁOWEJ DROP
ZA OKRES 01.01.2020 –
30.06.2020**

(wszystkie kwoty podana są w tys. złotych o ile nie podano
inaczej)

Spis treści

- A. Oświadczenie zarządu**
- B. Wybrane dane finansowe**
- C. Półroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe**
- D. Sprawozdanie zarządu z działalności grupy kapitałowej**
- E. Raport biegłego rewidenta z przeglądu półrocznego skróconego skonsolidowanego sprawozdania finansowego**
- F. Stanowisko Zarządu wraz z opinią Rady Nadzorczej odnoszące się do zastrzeżeń wyrażony przez podmiot uprawniony do badania sprawozdań finansowych w raporcie z przeglądu lub odmowy wydania raportu z przeglądu półrocznego skonsolidowanego sprawozdania finansowego**

A. Oświadczenie zarządu

Na podstawie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 29 marca 2018 roku w sprawie informacji bieżących i okresowych przekazywanych przez emitentów papierów wartościowych, Zarząd Spółki oświadcza, że wedle swojej najlepszej wiedzy, niniejsze śródroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe i dane porównywalne sporządzone zostały zgodnie z obowiązującymi Spółkę zasadami rachunkowości oraz że odzwierciedlają w sposób prawdziwy, rzetelny i jasny sytuację majątkową i finansową Spółki oraz jej wynik finansowy.

Zarząd oświadcza także, że sprawozdanie z działalności emitenta zawiera prawdziwy obraz rozwoju i osiągnięć oraz sytuacji emitenta, w tym opis podstawowych zagrożeń i ryzyka.

Niniejsze śródroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe zostało przygotowane przy zastosowaniu zasad rachunkowości, zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej, które zostały zatwierdzone przez Unię Europejską oraz w zakresie wymaganym przez rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 29 marca 2018 roku w sprawie informacji bieżących i okresowych przekazywanych przez emitentów papierów wartościowych (Dz. U. 2018, poz. 757, z późn. zm.). Sprawozdanie to obejmuje okres od 1 stycznia do 30 czerwca 2020 roku.

Zarząd oświadcza, że podmiot uprawniony do przeglądu sprawozdań finansowych, dokonujący przeglądu śródrocznego skróconego skonsolidowanego sprawozdania finansowego został wybrany zgodnie z przepisami prawa oraz że podmiot ten i biegli rewidenci, dokonujący tego przeglądu, spełniali warunki do wydania bezstronnego i niezależnego raportu z przeglądu, zgodnie z właściwymi przepisami prawa krajowego.

Zgodnie z przyjętymi przez Zarząd zasadami ładu korporacyjnego, biegły rewident został wybrany przez Radę Nadzorczą uchwałą z dnia 8 lipca 2020 roku w sprawie wyboru biegłego rewidenta. Rada Nadzorcza dokonała powyższego wyboru, mając na uwadze zagwarantowanie pełnej niezależności i obiektywizmu samego wyboru, jak i realizacji zadań przez biegłego rewidenta.

B. Wybrane dane finansowe

Wyszczególnienie	01.01.2020 - 30.06.2020		01.01.2019 - 30.06.2019	
	PLN	EUR	PLN	EUR
RACHUNEK ZYSKÓW I STRAT				
Przychody netto ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów			17	4
Koszt własny sprzedaży				
Zysk (strata) na działalności operacyjnej	-311	-70	-20 860	-4 865
Zysk (strata) brutto	-1 506	-339	-30 672	-7 153
Zysk (strata) netto	-1 495	-337	-30 672	-7 153
Średnia liczba akcji w sztukach	5 287 703	5 287 703	5 287 703	5 287 703
Zysk (strata) netto na akcję zwykłą (zł/euro)	-0,28	-0,06	-5,80	-1,35

	30.06.2020		31.12.2019	
	PLN	EUR	PLN	EUR
BILANS				
Aktywa trwałe	47	11	179	42
Aktywa obrotowe	2 311	517	2 518	591
Kapitał własny	-36 692	-8 216	-35 197	-8 265
Zobowiązania długoterminowe	7	1	18	4
Liczba akcji w sztukach	5 287 703	5 287 703	5 287 703	5 287 703
Zobowiązania krótkoterminowe	39 043	8 742	37 876	8 894
Wartość księgowa na akcję (zł/euro)	-6,94	-1,55	-6,66	-1,56

	01.01.2020 - 30.06.2020		01.01.2019 - 30.06.2019	
	PLN	EUR	PLN	EUR
RACHUNEK PRZEPŁYWÓW PIENIĘŻNYCH				
Przepływy pieniężne netto z działalności operacyjnej	-169	-38	-196	-46
Przepływy pieniężne netto z działalności inwestycyjnej				
Przepływy pieniężne netto z działalności finansowej			-46	-11

Okres obrotowy	Średni kurs w okresie ¹	Kurs na ostatni dzień okresu
01.01 – 30.06.2020	4,4413	4,4660
01.01 – 31.12.2019	4,3018	4,2585
01.01 – 30.06.2019	4,2880	4,2520

1) Średnia kursów obowiązujących na ostatni dzień każdego miesiąca w danym okresie

Podstawowe pozycje bilansu, rachunku zysków i strat oraz rachunku przepływów pieniężnych przeliczono na EURO zgodnie ze wskazaną, obowiązującą zasadą przeliczenia:

- bilans według kursu obowiązującego na ostatni dzień odpowiedniego okresu,
- rachunek zysków i strat oraz rachunek przepływów pieniężnych według kursów średnich w odpowiednim okresie, obliczonych jako średnia arytmetyczna kursów obowiązujących na ostatni dzień każdego miesiąca w danym okresie.
- Przeliczenia dokonano zgodnie ze wskazanymi wyżej kursami wymiany przez podzielenie wartości wyrażonych w tysiącach złotych przez kurs wymiany.

C. Półroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe za okres od 1 stycznia 2020 r. do 30 czerwca 2020 r.

INFORMACJE OGÓLNE

I. Dane jednostki dominującej:

Nazwa:	Drop S.A.
Forma prawna:	Spółka Akcyjna
Siedziba:	Warszawa, ul. Syta 114Z m.1
Kraj rejestracji:	Polska
Podstawowy przedmiot działalności:	- działalność firm centralnych; doradztwo związane z zarządzaniem,

Organ prowadzący rejestr:	Krajowy Rejestr Sądowy
Numer statystyczny REGON:	016896001

Spółka DROPO S.A. powstała z przekształcenia spółki DROPO Spółka ograniczona odpowiedzialnością na podstawie uchwały Zgromadzenia Wspólników z dnia 28 maja 2007 roku.

W dniu 06.07.2007 roku DROPO Spółka Akcyjna wpisana została do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000284461.

II. Czas trwania grupy kapitałowej:

Spółka dominująca Drop S.A. i pozostałe jednostki Grupy Kapitałowej zostały utworzone na czas nieoznaczony.

III. Okresy prezentowane

Śródroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe zawiera dane za okres od 1 stycznia 2020 roku do 30 czerwca 2020 roku. Dane porównawcze prezentowane są według stanu na dzień 31 grudnia 2019 roku i 30 czerwca 2019 roku dla śródrocznego skróconego skonsolidowanego sprawozdania z sytuacji finansowej, za okres od 01 stycznia 2019 roku do 30 czerwca 2019 roku dla śródrocznego skróconego skonsolidowanego rachunku zysków i strat, skróconego skonsolidowanego sprawozdania z całkowitych dochodów, śródrocznego skróconego skonsolidowanego sprawozdania z przepływów pieniężnych oraz za okres od 01 stycznia 2019 roku do 30 czerwca 2019 roku i od 01 stycznia 2019 roku do 31 grudnia 2019 roku dla śródrocznego skróconego sprawozdania ze zmian w skonsolidowanym kapitale własnym.

IV. Skład organów jednostki dominującej według stanu na dzień 30.06.2020 r.:

Zarząd:

Marek Suchowolec	- Członek Rady Nadzorczej delegowany do pełnienia funkcji Członka Zarządu od 4 lutego 2019 roku.
------------------	--

Zmiany w składzie Zarządu Spółki:

W I półroczu 2020 roku nie nastąpiły zmiany w składzie Zarządu.

Rada Nadzorcza:

Suchowolec Marek	- Przewodniczący Rady Nadzorczej
Suchowolec Karol	- Wiceprzewodniczący Rady Nadzorczej
Katner Magdalena	- Członek Rady Nadzorczej
Matusiak Maciej	- Członek Rady Nadzorczej
Kruk Cezary	- Członek Rady Nadzorczej

Zmiany w składzie Rady Nadzorczej Spółki:

W I półroczu 2020 roku nie nastąpiły zmiany w składzie Rady Nadzorczej.

V. Biegli rewidenci:

Grupa Gumułka – Audyt Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Sp. K.
ul. Matejki Jana 4
Katowice

VI. Znaczący akcjonariusze jednostki dominującej

Według stanu na dzień 30.06.2020 r. akcjonariuszami jednostki dominującej posiadającymi ponad 5% głosów na Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy byli:

Akcjonariusz	Liczba akcji	% kapitału akcyjnego	Liczba głosów	% głosów
PE-INVEST Sp. z o.o.	4 489 854	84,91%	4 489 854	84,91%
Pozostali	797 849	15,09%	797 849	15,09%
Razem	5 287 703	100%	5 287 703	100%

VII. Spółki powiązane:

Nazwa Spółki	Siedziba	Procentowy udział w kapitale i głosach na 30.06.2020	Procentowy udział w kapitale i głosach na 30.06.2019
Drop Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A. w likwidacji*	Warszawa	100%	100%
Drop Organizacja Odzysku S.A. w upadłości*	Warszawa	100%	100%
Drop Finance Sp. z o.o. w likwidacji*	Warszawa	100 %	100 %
Drop Sp. z o.o.*	Warszawa	100 %	100 %
DCA Metal s.r.o.**	Republika Czeska	100 %	100 %

*działalność Spółki zawieszona

**Działalność Spółki zawieszona – brak danych finansowych na 30 czerwca 2020 r.

IX. Zatwierdzenie sprawozdania finansowego

Niniejsze śródroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe zostało zatwierdzone do publikacji przez Zarząd w dniu 30.09.2020 roku.

Śródroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe grupy kapitałowej DROP

Śródroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie w wyniku

ŚRÓDROCZNE SKONSOLIDOWANE SPRAWOZDANIE Z WYNIKU	01.01.2020 - 30.06.2020	01.01.2019 - 30.06.2019
Przychody ze sprzedaży		17
Przychody ze sprzedaży produktów		
Przychody ze sprzedaży usług		17
Przychody ze sprzedaży towarów i materiałów		
Koszty sprzedanych produktów, towarów i materiałów, w tym:		
Koszty wytworzenia sprzedanych produktów i usług		
Wartość sprzedanych towarów i materiałów		
Zysk (strata) brutto na sprzedaży		17
Różnica z tytułu przekazania aktywów niegotówkowych właścicielom		
Pozostałe przychody operacyjne	2	5
Koszty sprzedaży		
Koszty ogólnego zarządu	187	204
Nakłady na prace badawcze i rozwojowe		
Pozostałe koszty operacyjne	126	20 679
Strata/odwrócenie straty z tytułu utraty wartości instrumentów finansowych		
Zysk (strata) na działalności operacyjnej	-311	-20 860
Przychody finansowe	3	3
Koszty finansowe	1 197	9 812
Strata/odwrócenie straty z tytułu utraty wartości instrumentów finansowych	-2	-2
Udział w zyskach (stratach) netto jednostek rozliczanych metodą praw własności		
Zysk (strata) przed opodatkowaniem	-1 506	-30 672
Podatek dochodowy	-11	0
Zysk (strata) netto z działalności kontynuowanej	-1 495	-30 672
Zysk (strata) z działalności zaniechanej		
Zysk (strata) netto	-1 495	-30 672
Zysk (strata) przypisana akcjonariuszom niekontrolującym		
Zysk (strata) netto podmiotu dominującego	-1 495	-30 672
Zysk (strata) netto na jedną akcję (w zł)	-0,28	-5,80
Podstawowy za okres obrotowy	-0,28	-5,80
Rozwodniony za okres obrotowy	-0,28	-5,80
Zysk (strata) netto na jedną akcję z działalności kontynuowanej (w zł)	-0,28	-5,80
Podstawowy za okres obrotowy	-0,28	-5,80
Rozwodniony za okres obrotowy	-0,28	-5,80
Zysk (strata) netto na jedną akcję z działalności zaniechanej (w zł)		

Warszawa, dnia 30.09.2019 r.

Podpisy Członków Zarządu:

Podpis osoby sporządzającej sprawozdanie:

Śródroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie z całkowitych dochodów

	01.01.2020 - 30.06.2020	01.01.2019 - 30.06.2019
Zysk (strata) netto	-1 495	-30 672
Pozycje do przekwalifikowania do rachunku zysków i strat w kolejnych okresach		
Różnice kursowe z przeliczenia jednostek działających za granicą		
Różnice kursowe z przeliczenia jednostek wycenianych metodą praw własności		
Strata netto z zabezpieczenia udziału w aktywach netto w jednostkach działających za granicą		
Zmiana netto wartości godziwej aktywów finansowych dostępnych do sprzedaży		
Zmiana netto wartości godziwej aktywów finansowych dostępnych do sprzedaży przeklasyfikowana do zysku lub straty bieżącego okresu		
Efektywna część zmian wartości godziwej instrumentów zabezpieczających przepływy środków pieniężnych		
Zmiana netto wartości godziwej instrumentów zabezpieczających przepływy pieniężne przeklasyfikowana do zysku lub straty bieżącego okresu		
Pozycje, które nie będą przekwalifikowane do rachunku zysków i strat w kolejnych okresach		
Przeszacowanie rzeczowego majątku trwałego		
Zyski (straty) aktuarialne z programów określonych świadczeń		
Podatek dochodowy związany z elementami pozostałych całkowitych dochodów		
Suma dochodów całkowitych	-1 495	-30 672
Suma dochodów całkowitych przypisana akcjonariuszom niekontrolującym		
Suma dochodów całkowitych przypadająca na podmiot dominujący	-1 495	-30 672

Warszawa, dnia 30.09.2020 r.

Podpisy Członków Zarządu:

Podpis osoby sporządzającej sprawozdanie:

Śródroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie z sytuacji finansowej

AKTYWA	30.06.2020	31.12.2019	30.06.2019
Aktywa trwałe	47	179	191
Rzeczowe aktywa trwałe	0	126	133
Wartości niematerialne			
Wartość firmy			
Nieruchomości inwestycyjne			
Inwestycje w jednostkach powiązanych wycenianych metodą praw własności			
Akcje i udziały w jednostkach podporządkowanych nie objętych konsolidacją	47	54	58
Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży			
Pozostałe aktywa finansowe			
Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego			
Pozostałe aktywa trwałe			
Aktywa obrotowe	2 311	2 518	2 761
Zapasy			
Należności handlowe	23	59	116
Należności z tytułu bieżącego podatku dochodowego			
Pozostałe należności	2 194	2 187	2 230
Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży			
Aktywa finansowe wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy			
Pozostałe aktywa finansowe			
Rozliczenia międzyokresowe		10	35
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty	94	263	380
Aktywa zaklasyfikowane jako przeznaczone do sprzedaży			
AKTYWA RAZEM	2 358	2 698	2 952

Warszawa, dnia 30.09.2019 r.

Podpisy Członków Zarządu:

Podpis osoby sporządzającej sprawozdanie:

PASYWA	30.06.2020	31.12.2019	30.06.2019
Kapitały własne	-36 692	-35 197	-33 730
Kapitały własne akcjonariuszy jednostki dominującej	-36 692	-35 197	-33 730
Kapitał zakładowy	529	529	529
Kapitał zapasowy ze sprzedaży akcji powyżej ceny nominalnej	7 757	7 757	7 757
Akcje własne (wielkość ujemna)			
Pozostałe kapitały	19 269	19 269	19 269
Różnice kursowe z przeliczenia			
Niepodzielony wynik finansowy	-62 751	-30 613	-30 613
Wynik finansowy bieżącego okresu	-1 495	-32 138	-30 672
Kapitał akcjonariuszy niekontrolujących			
Zobowiązania długoterminowe	7	18	18
Kredyty i pożyczki	0		
Pozostałe zobowiązania finansowe			
Inne zobowiązania długoterminowe			
Rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego	7	18	18
Rozliczenia międzyokresowe przychodów			
Rezerwa na świadczenia emerytalne i podobne			
Pozostałe rezerwy			
Zobowiązania krótkoterminowe	39 043	37 876	36 664
Kredyty i pożyczki	4 409	4 353	4 285
Pozostałe zobowiązania finansowe	1 503	1 199	890
Zobowiązania handlowe	20	18	27
Zobowiązania z tytułu bieżącego podatku dochodowego			
Pozostałe zobowiązania	33 095	32 278	31 453
Rozliczenia międzyokresowe przychodów			
Rezerwa na świadczenia emerytalne i podobne			
Pozostałe rezerwy	17	29	10
Zobowiązania bezpośrednie związane z aktywami klasyfikowanymi jako przeznaczone do sprzedaży			
PASYWA RAZEM	2 358	2 698	2 952
Wartość księgowa na akcję (zł)	-7	-7	-6

Warszawa, dnia 30.09.2020 r.

Podpisy Członków Zarządu:

Podpis osoby sporządzającej sprawozdanie:

Śródroczne skrócone sprawozdanie ze zmian w skonsolidowanym kapitale własnym

	Kapitał zakładowy	Kapitał zapasowy ze sprzedaży akcji powyżej ceny nominalnej	Akcje własne	Pozostałe kapitały	Różnice kursowe z przeliczenia	Niepodzielony wynik finansowy	Wynik finansowy bieżącego okresu	Kapitał własny akcjonariuszy jednostki dominującej	Kapitał akcjonariuszy niekontrolujących	Razem kapitały własne
Sześć miesięcy zakończonych 30.06.2020 r.										
Kapitał własny na dzień 01.01.2020 r.	529	7 757		19 269		-30 613	-32 138	-35 197		-35 197
Zmiany zasad (polityki) rachunkowości										
Korekty z tyt. błędów podstawowych										
Kapitał własny po korektach	529	7 757		19 269		-30 613	-32 138	-35 197		-35 197
Emisja akcji										
Koszt emisji akcji										
Umorzenie akcji własnych										
Korekta konsolidacyjna										
Podział zysku netto						-32 138	32 138			
Wypłata dywidendy										
Suma dochodów całkowitych							-1 495	-1 495		-1 495
Kapitał własny na dzień 30.06.2020 r.	529	7 757		19 269		-62 751	-1 495	-36 692		-36 692
Dwanaście miesięcy zakończonych 31.12.2019 r.										
Kapitał własny na dzień 01.01.2019 r.	529	7 757		19 269		-21 217	-9 396	-3 058		-3 058
Zmiany zasad (polityki) rachunkowości										
Korekty z tyt. błędów podstawowych										
Kapitał własny po korektach	529	7 757		19 269		-21 217	-9 396	-3 058		-3 058
Emisja akcji										
Koszt emisji akcji										
Umorzenie akcji własnych										
Korekta konsolidacyjna										
Podział zysku netto						-9 396	9 396			
Wypłata dywidendy										
Suma dochodów całkowitych							-32 138	-32 138		-32 138
Kapitał własny na dzień 31.12.2019 r.	529	7 757		19 269		-30 613	-32 138	-35 197		-35 197

Sześć miesięcy zakończonych 30.06.2019 r.										
Kapitał własny na dzień 01.01.2019 r.	529	7 757		19 269		-21 217	-9 396	-3 058		-3 058
Zmiany zasad (polityki) rachunkowości										
Korekty z tyt. błędów podstawowych										
Kapitał własny po korektach	529	7 757		19 269		-21 217	-9 396	-3 058		-3 058
Emisja akcji										
Koszt emisji akcji										
Umorzenie akcji własnych										
Korekta konsolidacyjna										
Podział zysku netto						-9 396	9 396			
Wypłata dywidendy										
Suma dochodów całkowitych							-30 672	-30 672		-30 672
Kapitał własny na dzień 31.03.2019 r.	529	7 757		19 269		-30 613	-30 672	-33 730		-33 730

Warszawa, dnia 30.09.2019 r.

Podpisy Członków Zarządu:

Podpis osoby sporządzającej sprawozdanie:

Śródroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie z przepływów pieniężnych

	01.01.2020 - 30.06.2020	01.01.2019 - 30.06.2019
DZIAŁALNOŚĆ OPERACYJNA		
Zysk / Strata przed opodatkowaniem	-1 506	-30 672
Korekty razem:	1 338	30 475
Udział w zyskach netto jednostek podporządkowanych wycenianych metodą praw własności		
Amortyzacja	7	7
Zyski (straty) z tytułu różnic kursowych		
Odsetki i udziały w zyskach (dywidendy)	359	371
Zysk (strata) z działalności inwestycyjnej	127	-38
Zmiana stanu rezerw	-12	-9
Zmiana stanu zapasów		
Zmiana stanu należności	29	11
Zmiana stanu zobowiązań, z wyjątkiem pożyczek i kredytów	818	30 139
Zmiana stanu pozostałych aktywów	10	-6
Inne korekty		
Gotówka z działalności operacyjnej	-169	-196
Podatek dochodowy (zapłacony) / zwrócony		
A. Przepływy pieniężne netto z działalności operacyjnej	-169	-196
DZIAŁALNOŚĆ INWESTYCYJNA		
Wpływy		
Zbycie wartości niematerialnych oraz rzeczowych aktywów trwałych		
Zbycie inwestycji w nieruchomości		
Zbycie aktywów finansowych		
Inne wpływy inwestycyjne		
Spłata udzielonych pożyczek długoterminowych		
Wydatki		
Nabycie wartości niematerialnych oraz rzeczowych aktywów trwałych		
Nabycie inwestycji w nieruchomości		
Wydatki na aktywa finansowe		
Inne wydatki inwestycyjne		
B. Przepływy pieniężne netto z działalności inwestycyjnej		
DZIAŁALNOŚĆ FINANSOWA		
Wpływy		
Wpływy netto z wydania udziałów (emisji akcji) i innych instrumentów kapitałowych oraz dopłat do kapitału		
Kredyty i pożyczki		
Emisja dłużnych papierów wartościowych		
Inne wpływy finansowe		
Wydatki		46
Nabycie udziałów (akcji) własnych		
Dywidendy i inne wpłaty na rzecz właścicieli		

Inne, niż wpłaty na rzecz właścicieli, wydatki z tytułu podziału zysku		
Spląty kredytów i pożyczek		46
Wykup dłużnych papierów wartościowych		
Z tytułu innych zobowiązań finansowych		
Płatności zobowiązań z tytułu umów leasingu finansowego		
Odsetki		
Inne wydatki finansowe		
C. Przepływy pieniężne netto z działalności finansowej		-46
D. Przepływy pieniężne netto razem	-169	-242
E. Bilansowa zmiana stanu środków pieniężnych, w tym	-169	-242
- zmiana stanu środków pieniężnych z tytułu różnic kursowych		
F. Środki pieniężne na początek okresu	263	622
G. Środki pieniężne na koniec okresu	94	380

Warszawa, dnia 30.09.2020 r

Podpisy Członków Zarządu:

Podpis osoby sporządzającej sprawozdanie:

Informacje objaśniające do śródrocznego skróconego skonsolidowanego sprawozdania finansowego

I. Zgodność z międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej

Niniejsze skrócone śródroczne skonsolidowane sprawozdanie finansowe zostało sporządzone zgodnie z Międzynarodowym Standardem Rachunkowości nr 34 „Śródroczna sprawozdawczość finansowa” oraz zgodnie z odpowiednimi Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej (MSSF), mającymi zastosowanie do śródrocznej sprawozdawczości finansowej, zaakceptowanymi przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR) i Komitet ds. Interpretacji Międzynarodowych Standardów Rachunkowości, w kształcie zatwierdzonym przez Unię Europejską i obowiązującym na dzień 30 czerwca 2020 roku.

Porównywalne dane finansowe za okres 6 miesięcy kończący się 30 czerwca 2019 oraz 12 miesięcy kończący się 31 grudnia 2019 roku zostały przygotowane w oparciu o te same podstawy sporządzenia sprawozdania finansowego.

Sporządzając śródroczne skonsolidowane sprawozdanie finansowe jednostka stosuje takie same zasady rachunkowości jak przy sporządzaniu rocznego skonsolidowanego sprawozdania finansowego, z wyjątkiem zmian do standardów i nowych standardów i interpretacji zatwierdzonych przez Unię Europejską, które obowiązują dla okresów sprawozdawczych rozpoczynających się w dniu lub po 1 stycznia 2020 roku:

Standardy i interpretacje przyjęte przez RMSR, które zostały zatwierdzone przez UE do stosowania najpóźniej dla okresów rocznych rozpoczynających się dnia 1 stycznia 2020 r. lub później:

- a) Zmiany w zakresie referencji do Założeń Konceptyjnych w MSSF (obowiązujące w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2020 roku lub później)
- b) Zmiany do MSSF 3: Połączenia przedsięwzięć – definicja przedsięwzięcia (obowiązujące w odniesieniu do połączeń, w przypadku których data przejęcia przypada na początek pierwszego okresu rocznego rozpoczynającego się 1 stycznia 2020 roku lub później oraz w odniesieniu do nabycia aktywów, które nastąpiło w dniu rozpoczęcia w/w okresu rocznego lub później).
- c) Zmiany do MSR 1 oraz MSR 8 – definicja terminu istotny (obowiązujące w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2020 roku lub później).
- d) Zmiany do MSSF 9, MSR 39 i MSSF7 - reforma referencyjnej stopy procentowej (opublikowane 26 września 2019 r.) Zmiany te modyfikują niektóre szczególne wymogi rachunkowości zabezpieczeń, aby złagodzić potencjalne skutki niepewności powodowanej przez IBOR. Obowiązują w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2020 roku lub później.

Zastosowanie wyżej wymienionych standardów nie miało istotnego wpływu na niniejsze sprawozdanie finansowe.

Standardy i interpretacje przyjęte przez RMSR, które nie zostały jeszcze zatwierdzone przez UE do stosowania:

- a) MSSF 17 Umowy ubezpieczeniowe - obowiązujący w odniesieniu do okresów sprawozdawczych rozpoczynających się w dniu lub po 1 stycznia 2021 roku

MSSF 17 zastępuje MSSF 4 „Umowy ubezpieczeniowe” i powiązane interpretacje. Nowy standard stanowi, że zobowiązania ubezpieczeniowe wycenia się według bieżącej wartości realizacji zobowiązania oraz wprowadza jednolite zasady wyceny i prezentacji dla wszystkich rodzajów umów ubezpieczenia.

Sprawozdawczość zgodnie z nowym MSSF dotyczącym umów opiera się na trzech podstawowych koncepcjach:

1. ubezpieczyciele powinni wykazywać przychody odzwierciedlające świadczone usługi, a nie otrzymane środki pieniężne;
2. szacunki przyszłych przepływów pieniężnych powinny być oparte na bieżących, a nie historycznych, „zamkniętych”, założeniach; oraz
3. wyceny uwzględniają ryzyko i niepewność

b) Zmiany do MSR 1: Prezentacja Sprawozdań finansowych – klasyfikacja zobowiązań krótko i długoterminowych (obowiązujące w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2023 roku lub później).

c) Zmiany do MSSF 3: Połączenia przedsięwzięć, MSR 16: Rzeczowe aktywa trwałe, MSR 37: Rezerwy, zobowiązania warunkowe i aktywa warunkowe oraz roczne poprawki.

d) zmiana do MSSF 16: Leasing- zmiany umowne w związku z COVID-19. Zwolnienie leasingobiorców z konieczności traktowania zmian umownych wskutek następstw COVID-19 jako zmian „modyfikujących umowę”

e) zmiany do MSSF 4: Umowy ubezpieczeniowe – odroczenie zastosowanie MSSF 9

Według szacunków Grupy, wymienione wyżej standardy, interpretacje i zmiany do standardów nie miałyby istotnego wpływu na sprawozdanie finansowe, jeżeli zostałyby zastosowane przez Grupę na koniec okresu sprawozdawczego.

II. Podstawa sporządzenia skróconego skonsolidowanego sprawozdania finansowego

Dane w niniejszym skróconym śródrocznym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym zostały podane w złotych polskich (zł), które są walutą funkcjonalną i prezentacji Spółki, po zaokrągleniu do pełnych tysięcy. Sprawozdanie finansowe zostało sporządzone w oparciu o zasadę kosztu historycznego, za wyjątkiem aktywów i zobowiązań wycenianych według wartości godziwej: instrumentów pochodnych, instrumentów finansowych wycenianych w wartości godziwej z odniesieniem wpływu na wynik finansowy.

Śródroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe nie obejmuje wszystkich informacji oraz ujawnień wymaganych w rocznym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym i należy je czytać łącznie z rocznym skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym Grupy za 2019 r. obejmującym noty, za okres 12 miesięcy zakończony 31 grudnia 2019 roku sporządzonym według MSSF zatwierdzonych przez UE.

Niniejsze skrócone śródroczne skonsolidowane sprawozdanie finansowe nie podlegało badaniu przez niezależnego biegłego rewidenta. Ostatnie skonsolidowane sprawozdanie finansowe, które podlegało badaniu przez niezależnego biegłego rewidenta to skonsolidowane sprawozdanie finansowe za 2019 rok.

Niniejsze skrócone śródroczne skonsolidowane sprawozdanie finansowe podlegało przeglądowi. Raport z przeglądu publikowany jest wraz z niniejszym sprawozdaniem.

III. Zasady konsolidacji

a) Jednostki zależne

Jednostki zależne to wszelkie jednostki, w odniesieniu do których Grupa ma zdolność kierowania ich polityką finansową i operacyjną, co zwykle towarzyszy posiadaniu większości ogólnej liczby głosów w organach stanowiących. Przy dokonywaniu oceny, czy Grupa kontroluje daną jednostkę, uwzględnia się istnienie i wpływ potencjalnych praw głosu, które w danej chwili można zrealizować lub zamienić.

Jednostki zależne podlegają pełnej konsolidacji od dnia przejęcia nad nimi kontroli przez Grupę. Przystaje się je konsolidować z dniem ustania kontroli. Przejęcie jednostek zależnych przez Grupę rozlicza się metodą nabycia. Przekazaną zapłatę w ramach połączenia jednostek wycenia się w wartości godziwej obliczanej jako ustaloną na dzień przejęcia sumę wartości godziwych aktywów przeniesionych przez jednostkę przejmującą, zobowiązań zaciągniętych przez jednostkę przejmującą wobec poprzednich właścicieli jednostki przejmowanej oraz udziałów kapitałowych wyemitowanych przez jednostkę przejmującą.

Koszty powiązane z przejęciem są to koszty, które jednostka przejmująca ponosi, aby doprowadzić do połączenia jednostek, np. koszty te obejmują wynagrodzenie za znalezienie, opłaty z tytułu usług doradczych, prawnych, rachunkowości, wyceny oraz opłaty za inne usługi profesjonalne lub doradcze, koszty ogólnej administracji, w tym koszty utrzymania wewnętrznego departamentu ds. przejęć oraz koszty rejestracji i emisji dłużnych i kapitałowych papierów wartościowych. Jednostka przejmująca rozlicza związane z przejęciem koszty jako koszt okresu, w którym koszty te są ponoszone w zamian za otrzymane usługi.

Nadwyżkę kosztu przejęcia nad wartością godziwą udziału Grupy w możliwych do zidentyfikowania przejętych aktywach netto ujmuje się jako wartość firmy. Jeżeli koszt przejęcia jest niższy od wartości godziwej aktywów netto przejętej jednostki zależnej, różnicę ujmuje się bezpośrednio w rachunku zysków i strat.

Przychody i koszty, rozrachunki i niezrealizowane zyski na transakcjach pomiędzy spółkami Grupy są eliminowane. Niezrealizowane straty również podlegają eliminacji, chyba, że transakcja dostarcza dowodów na utratę wartości przez przekazany składnik aktywów. Zasady rachunkowości stosowane przez jednostki zależne zostały zmienione, tam gdzie było to konieczne, dla zapewnienia zgodności z zasadami rachunkowości stosowanymi przez Grupę.

b) Udziały/akcje niekontrolujące oraz transakcje z udziałowcami / akcjonariuszami niekontrolującymi

Nie występują.

c) Jednostki stowarzyszone

Nie występują

d) Wspólne ustalenia umowne (wspólne przedsięwzięcie i wspólna działalność)

Nie występują.

e) Spółki objęte skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym

Niniejsze skonsolidowane sprawozdanie finansowe za okresy kończące się 30 czerwca 2020 roku, 31 grudnia 2019 roku i 30 czerwca 2019 obejmują następujące jednostki wchodzące w skład Grupy:

Wyszczególnienie	Udział w ogólnej liczbie głosów (w %)	
	30.06.2020	30.06.2019
Drop S.A.	Jednostka dominująca	
Drop Finance Sp. z o.o. w likwidacji*	100	100
Drop Sp. z o.o.	100	100

*W dniu 11 maja 2018 r. Spółka została postawiona w stan likwidacji

f) Spółki nie objęte skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym

Niniejsze spółki nie objęte zostały skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym za okresy kończące się 30 czerwca 2020 roku, 31 grudnia 2020 roku i 30 czerwca 2020 roku :

Wyszczególnienie	Udział w ogólnej liczbie głosów (w %)	Podstawa prawna nie objęcia Spółki konsolidacją
Drop Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A. w likwidacji	100	Nieistotny wpływ na sytuację majątkową i wynik finansowy
Drop Organizacja Odzysku S.A. w upadłości	100	Nieistotny wpływ na sytuację majątkową i wynik finansowy
DCA Metal s.r.o.	100	Nieistotny wpływ na sytuację majątkową i wynik finansowy

IV. Opis przyjętych zasad (polityki) rachunkowości

Zasady (polityka) rachunkowości zastosowane do sporządzenia śródrocznego skróconego skonsolidowanego sprawozdania finansowego są spójne z tymi, które zastosowano przy sporządzaniu rocznego skonsolidowanego sprawozdania finansowego Grupy za rok zakończony 31 grudnia 2019 roku.

V. Założenie kontynuacji działalności gospodarczej

W dniu 12 kwietnia 2019 r. jednostka dominująca DROP S.A. złożyła wniosek o upadłość likwidacyjną. W dniu 24 października 2019 r. Sąd rejonowy dla m. st. Warszawy wydał postanowienie o oddaleniu wniosku DROP S.A. o ogłoszenie upadłości w związku z tym, że w ocenie Sądu majątek DROP S.A. nie wystarcza na jakiegokolwiek zaspokojenie wierzycieli.

W dniu 4 listopada 2019 r. DROP S.A. złożyła zażalenie na do Sądu Okręgowego dla m. st. Warszawy w Warszawie na Postanowienie Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z 24 października 2019 r. o oddaleniu wniosku Spółki o ogłoszenie upadłości DROP S.A.

W dniu 3 czerwca 2020 r. Spółka uzyskała informację, że w dniu 7 maja 2020 r. na posiedzeniu niejawnym Sąd Okręgowy dla m. st. Warszawy w Warszawie oddalił zażalenie Spółki na Postanowienie Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie o oddaleniu wniosku Spółki o ogłoszenie upadłości DROP S.A. (komunikaty bieżące: 30/2019, 31/2019). Postanowienie z 7 maja 2020 r. Spółka otrzymała 15 czerwca 2020 r. (data uprawomocnienia się Postanowienia).

Śródroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe zostało sporządzone przy założeniu braku kontynuacji działalności gospodarczej.

VI. Informacje dotyczące sezonowości działalności lub cykliczności działalności

W związku z zaprzestaniem działalności w sektorze recyklingu metali nieżelaznych nie występuje zjawisko sezonowości lub cykliczności.

VII. Waluta funkcjonalna i waluta prezentacji

a) Waluta funkcjonalna i waluta prezentacji

Pozycje zawarte w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym wycenia się w walucie podstawowego środowiska gospodarczego, w którym Spółka prowadzi działalność („waluta funkcjonalna”). Skonsolidowane sprawozdanie finansowe prezentowane jest w złotych polskich (PLN), który jest walutą funkcjonalną i walutą prezentacji Spółki.

b) Transakcje i salda

Transakcje wyrażone w walutach obcych przelicza się na walutę funkcjonalną według kursu obowiązującego w dniu transakcji. Zyski i straty kursowe z rozliczenia tych transakcji oraz wyceny bilansowej aktywów i zobowiązań pieniężnych wyrażonych w walutach obcych ujmuje się w rachunku zysków i strat, o ile nie odracza się ich w kapitale własnym, gdy kwalifikują się do uznania za zabezpieczenie przepływów pieniężnych i zabezpieczenie udziałów w aktywach netto.

VIII. Istotne wartości oparte na profesjonalnym osądzie i szacunkach

Sporządzenie śródrocznego skróconego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zgodnie z MSR 34 wymaga dokonania przez Zarząd jednostki dominującej określonych szacunków i założeń, które wpływają na wielkości wykazane w sprawozdaniu finansowym. Większość szacunków oparta jest na analizach i jak najlepszej wiedzy Zarządu jednostki dominującej. Jakkolwiek przyjęte założenia i szacunki opierają się na najlepszej wiedzy Zarządu na temat bieżących działań i zdarzeń, rzeczywiste wyniki mogą się różnić od przewidywanych. Szacunki i związane z nimi założenia podlegają weryfikacji. Zmiana szacunków księgowych jest ujęta w okresie, w którym dokonano zmiany szacunku lub w okresach bieżącym i przyszłych, jeżeli dokonana zmiana szacunku dotyczy zarówno okresu bieżącego, jak i okresów przyszłych. Oceny dokonywane przez Zarząd jednostki dominującej przy zastosowaniu MSR 34, które mają istotny wpływ na skonsolidowane sprawozdanie finansowe, a także szacunki, obciążone znaczącym ryzykiem zmian w przyszłych latach zostały przedstawione w śródrocznym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym.

a) Profesjonalny osąd i niepewność szacunków

W procesie stosowania zasad (polityki) rachunkowości wobec niektórych zagadnień największe znaczenie, oprócz szacunków księgowych, ma profesjonalny osąd kierownictwa. Jak zawsze w przypadku oszacowań i osądów, może to oznaczać ryzyko konieczności wprowadzenia istotnej korekty wartości bilansowych aktywów i pasywów w trakcie kolejnego roku finansowego lub okresów późniejszych. Zagadnienia, w których niepewność wynikająca z szacunków występuje w największym stopniu, są opisane poniżej

Składnik aktywów z tytułu podatku odroczonego

Grupa rozpoznaje składnik aktywów z tytułu podatku odroczonego bazując na założeniu, że w przyszłości zostanie osiągnięty zysk podatkowy pozwalający na jego wykorzystanie. Pogorszenie uzyskiwanych wyników podatkowych w przyszłości mogłoby spowodować, że założenie to stałoby się nieuzasadnione.

Stawki amortyzacyjne

Wysokość stawek amortyzacyjnych ustalana jest na podstawie przewidywanego okresu ekonomicznej użyteczności składników rzeczowego majątku trwałego oraz wartości niematerialnych. Grupa corocznie dokonuje weryfikacji przyjętych okresów ekonomicznej użyteczności na podstawie bieżących szacunków.

XI. Opis pozycji wpływających na aktywa, pasywa, kapitał, wynik finansowy netto oraz przepływy środków pieniężnych, które są nietypowe ze względu na ich rodzaj, wielkość lub wywierany wpływ

Nie występują

X. Opis korekty błędów poprzednich okresów

W I półroczu 2019 nie wystąpiły korekty błędów poprzednich okresów.

XI. Informacje o istotnych zmianach wielkości szacunkowych
1. Zmiany rzeczowych aktywów trwałych (wg grup rodzajowych) oraz odpisów aktualizujących z tytułu trwałej utraty wartości – za okres 1.01.2020 - 30.06.2020 r.

Wyszczególnienie	Grunty	Budynki i budowle	Maszyny i urządzenia	Środki transportu	Pozostałe środki trwałe	Środki trwałe w budowie	Razem
Wartość bilansowa brutto na dzień 01.01.2020	0	25	71	0	48	47	190
Zwiększenia, z tytułu:							
- nabycia środków trwałych							
- przyjęcie do użytkowania							
- wytworzenia we własnym zakresie środków trwałych							
- połączenia jednostek gospodarczych							
- zawartych umów leasingu							
- przeszacowania							
- otrzymanie aportu							
- reklasyfikacja							
- inne							
Zmniejszenia, z tytułu:							
- zbycia							
- przyjęcie do użytkowania							
- likwidacji							
- sprzedaży spółki zależnej							
- przeszacowania							
- wniesienia aportu							
- reklasyfikacja							
- inne							
Wartość bilansowa brutto na dzień 30.06.2020	0	25	71	0	48	47	190
Umorzenie na dzień 01.01.2020	0	10	32		22		65
Zwiększenia, z tytułu:							
- amortyzacji		1	4		2		7

- przeszacowania							
- reklasyfikacja							
- inne							
Zmniejszenia, z tytułu:							
- likwidacji							
- sprzedaży							
- przeszacowania							
- reklasyfikacja							
- inne							
Umorzenie na dzień 30.06.2020	0	12	36		25		72
Odpisy aktualizujące na dzień 01.01.2020							
Zwiększenia, z tytułu:		13	35		24	47	119
- utraty wartości		13	35		24	47	119
- inne							
Zmniejszenia, z tytułu:							
- odwrócenie odpisów aktualizujących							
- likwidacji lub sprzedaży							
- inne							
Odpisy aktualizujące na dzień 30.06.2020		13	35		24	47	119
Wartość bilansowa netto na dzień 30.06.2020							

Kwoty zobowiązań poczynionych na rzecz dokonanych zakupów rzeczowych aktywów trwałych

Tytuł zobowiązania	30.06.2020	31.12.2019	30.06.2019
Zakup rzeczowych aktywów trwałych			
Suma			

Zmiany wartości niematerialnych (wg grup rodzajowych) oraz odpisów aktualizujących z tytułu trwałej utraty wartości – za okres 01.01.2020-30.06.2020 r.

Wyszczególnienie	Koszty prac rozwojowych ¹	Znaki towarowe ²	Patenty i licencje ²	Oprogramowanie komputerowe ²	Inne ²	Wartości niematerialne w budowie	Ogółem
Wartość bilansowa brutto na dzień 01.01.2020				45			45
Zwiększenia, z tytułu:							
- nabycia							
- przeszacowania							
- inne							
Zmniejszenia, z tytułu:							
- zbycia							
- likwidacji							
- przeszacowania							
- inne							
Wartość bilansowa brutto na dzień 30.06.2020				45			45
Umorzenie na dzień 01.01.2020				45			45
Zwiększenia, z tytułu:							
- amortyzacji							
- przeszacowania							
- inne							
Zmniejszenia, z tytułu:							
- likwidacji							
- sprzedaży							
- przeszacowania							
- inne							
Umorzenie na dzień 30.06.2020				45			45
Odpisy aktualizujące na dzień 01.01.2020							
Zwiększenia, z tytułu:							
- utraty wartości							
- inne							
Zmniejszenia, z tytułu:							
- odwrócenie odpisów aktualizujących							
- likwidacji lub sprzedaży							
- inne							
Odpisy aktualizujące na dzień 30.06.2020							
Wartość bilansowa netto na dzień 30.06.2020							

¹ Wytworzone we własnym zakresie,

² Zakupione/powstałe w wyniku połączenia jednostek gospodarczych

Odpisy aktualizujące z tytułu utraty wartości w okresie od 01.01.2020 – 30.06.2020 r. nie wystąpiły.
Kwoty zobowiązań poczynionych na rzecz dokonanych zakupów wartości niematerialnych – nie wystąpiły.

2. Wartość firmy nie wystąpiła.
3. Inwestycje w jednostkach podporządkowanych nie objętych konsolidacją na dzień 30.06.2020 r.

Nazwa spółki	Wartość udziałów wg ceny nabycia	Odpisy aktualizujące wartość	Wartość bilansowa udziałów	Procent posiadanych udziałów	Procent posiadanych głosów
Drop Organizacja Odzysku S.A. w likwidacji	1 000	1 000		100%	100%
Drop Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A. w likwidacji	5 000	4 953	47	100%	100%
DCA Metal s.r.o	30	30		100%	100%

4. Zmiana wartości szacunkowych zapasów

Wyszczególnienie	30.06.2020	31.12.2019	30.06.2019
Materiały na potrzeby produkcji			
Pozostałe materiały			
Półprodukty i produkcja w toku			
Produkty gotowe			
Towary	70	70	70
Zapasy brutto	70	70	70
Odpis aktualizujący stan zapasów	70	70	70
Zapasy netto			0

Zmiany stanu odpisów aktualizujących zapasy

Wyszczególnienie	Odpisy aktualizujące materiały	Odpisy aktualizujące półprodukty i produkcję w toku	Odpisy aktualizujące produkty gotowe	Odpisy aktualizujące towary	Razem odpisy aktualizujące zapasy
Stan na dzień 01.01.2020 roku				70	70
Zwiększenia w tym:					
- utworzenie odpisów aktualizujących w korespondencji z pozostałymi kosztami operacyjnymi					
- przemieszczenia					
- inne					
Zmniejszenia w tym:					
- rozwiązanie odpisów aktualizujących w korespondencji z pozostałymi przychodami operacyjnymi					
- wykorzystanie odpisów					
- przemieszczenia					
Stan na dzień 30.06.2020 roku				70	70

5. Zmiana wartości szacunkowych należności

Wyszczególnienie	30.06.2020	31.12.2019	30.06.2019
Pozostałe aktywa trwale (należności długoterminowe)			
- od jednostek powiązanych nie objętych konsolidacją			
- od pozostałych jednostek			
Odpisy aktualizujące (wartość dodatnia)			
Pozostałe aktywa trwale (należności długoterminowe) brutto			
Należności krótkoterminowe	2 217	2 246	2 346
- od jednostek powiązanych nie objętych konsolidacją			
- od pozostałych jednostek	2 217	2 246	2 346
Odpisy aktualizujące (wartość dodatnia)	2 330	2 330	2 330
Należności krótkoterminowe brutto	4 546	4 576	4 676

Zmiana stanu odpisów aktualizujących wartość należności

Wyszczególnienie	Należności handlowe	Pozostałe należności
Jednostki powiązane nie objęte konsolidacją		
Stan odpisów aktualizujących wartość należności na 01.01.2019 r.		
Zwiększenia, w tym:		
Zmniejszenia w tym:		
Stan odpisów aktualizujących wartość należności od jednostek powiązanych na 30.09.2019 r.		
Jednostki pozostałe		
Stan odpisów aktualizujących wartość należności na 01.01.2019 r.	1 858	472
Zwiększenia, w tym:		
- dokonanie odpisów na należności przeterminowane i sporne		
Zmniejszenia w tym:		
- wykorzystanie odpisów aktualizujących		
- rozwiązanie odpisów aktualizujących w związku ze spłatą należności		
Stan odpisów aktualizujących wartość należności od jednostek pozostałych na 30.09.2019 r.	1 858	472
Stan odpisów aktualizujących wartość należności ogółem na 30.09.2018 r.	1 858	472

Bieżące i przeterminowane należności handlowe na 30.06.2020 r.

Wyszczególnienie	Razem	Nie przeterminowane	Przeterminowanie w dniach				
			< 60 dni	61 – 90 dni	91 – 180 dni	181 – 360 dni	>360 dni
Jednostki powiązane nie objęte konsolidacją							
należności brutto							
odpisy aktualizujące							
należności netto							
Jednostki pozostałe							
należności brutto	1 881						1 881
odpisy aktualizujące	1 858						1 858
należności netto	23						23
Ogółem							
należności brutto	1 881						1 881
odpisy aktualizujące	1 858						1 858
należności netto	23						23

6. Odroczoney podatek dochodowy

Ujemne różnice przejściowe będące podstawą do tworzenia aktywa z tytułu podatku odroczonego	31.12.2019	zwiększenia	zmniejszenia	30.06.2020
Rezerwa na nagrody jubileuszowe i odprawy emerytalne				
Rezerwa na pozostałe świadczenia pracownicze				
Rezerwa na niewykorzystane urlopy				
Rezerwa na koszty usług księgowych				
Rezerwy na koszty badania				
Naliczone odsetki				
Przeszacowanie kontraktów walutowych do wartości godziwej				
Straty z wyceny instrumentów finansowych przeznaczonych do sprzedaży				
Ujemne różnice kursowe				
Straty możliwe do odliczenia od przyszłych dochodów do opodatkowania				
Różnice pomiędzy bilansową a podatkową wartością amortyzacji				
Odpisy aktualizujące udziały w innych jednostkach				
Odpisy aktualizujące zapasy				
Odpisy aktualizujące należności				
Koszty wyłączone przejściowo z podstawy opodatkowania				
Suma ujemnych różnic przejściowych				
stawka podatkowa	19%	19%	19%	19%
Aktywa z tytułu odroczonego podatku				

Dodatnie różnice przejściowe będące podstawą do tworzenia rezerwy z tytułu podatku odroczonego	31.12.2019	zwiększenia	zmniejszenia	30.06.2020
Przyspieszona amortyzacja podatkowa	62		62	
Przeszacowanie nieruchomości inwestycyjnych do wartości godziwej				
Przeszacowanie aktywów finansowych dostępnych do sprzedaży do wartości godziwej				
Przeszacowanie kontraktów walutowych do wartości godziwej				
Dodatnie różnice kursowe	1	1		2
Naliczone odsetki	32	2		34
Korekty do wartości godziwej z tytułu przejęcia jednostek				
Suma dodatnich różnic przejściowych	94	3	62	35
stawka podatkowa	19%	19%	19%	19%
Rezerwa z tytułu podatku odroczonego na koniec okresu:	18	1	12	7

Aktywa/Rezerwa netto z tytułu podatku odroczonego

Wyszczególnienie	30.06.2020	31.12.2019	30.06.2019
Aktywo z tytułu podatku odroczonego			
Rezerwa z tytułu podatku odroczonego – działalność kontynuowana	7	18	18
Rezerwa z tytułu podatku odroczonego – działalność zaniechana*			
Aktywa/Rezerwa netto z tytułu podatku odroczonego	-7	-18	-18

7. Rezerwa na świadczenia emerytalne i podobne

	30.06.2020	31.12.2019	30.06.2019
Rezerwy na odprawy emerytalne i rentowe			
Rezerwy na nagrody jubileuszowe			
Rezerwy na urlopy wypoczynkowe			
Rezerwy na pozostałe świadczenia			
Razem, w tym:			
- długoterminowe			
- krótkoterminowe			

Zmiana stanu rezerw na świadczenia pracownicze

	Rezerwy na odprawy emerytalne i rentowe	Rezerwy na nagrody jubileuszowe	Rezerwy na urlopy wypoczynkowe	Rezerwy na pozostałe świadczenia pracownicze
Stan na 01.01.2020				
Utworzenie rezerwy				
Koszty wypłaconych świadczeń				
Rozwiązanie rezerwy				
Stan na 30.06.2020, w tym:				
- długoterminowe				
- krótkoterminowe				

8. Pozostałe rezerwy

	30.06.2020	31.12.2019	30.06.2019
Rezerwy na naprawy gwarancyjne oraz zwroty			
Rezerwa na koszty usług księgowych		6	
Rezerwa na koszty badania	17	23	10
Razem, w tym:	17	29	10
- długoterminowe			
- krótkoterminowe	17	29	10

Zmiana stanu rezerw

Wyszczególnienie	Rezerwy na naprawy gwarancyjne oraz zwroty	Rezerwa restrukturyzacyjna	Inne rezerwy	Ogółem
Stan na 01.01.2020			29	29
Utworzone w ciągu roku obrotowego			17	17
Wykorzystane			29	29
Rozwiązane				
Korekta z tytułu różnic kursowych				
Korekta stopy dyskontowej				
Stan na 30.06.2020, w tym:			17	17
- długoterminowe				
- krótkoterminowe			17	17

X. Segmenty operacyjne

Grupa nie identyfikuje segmentów operacyjnych. Prowadzona działalność obejmuje jeden segment.

XI. Emisja, wykup i spłata dłużnych i kapitałowych papierów wartościowych

1. Emisja dłużnych papierów wartościowych

W I półroczu 2020 roku Grupa nie dokonywała emisji, wykupu, spłaty nieudziałowych i kapitałowych papierów wartościowych.

Rodzaj emisji/seria/emitent	Nabywca	30.06.2020	31.12.2019	30.06.2019
Obligacje Serii B/ DROP S.A.	PE INVEST SP. Z O.O.	176	145	114
Obligacje Serii C/ DROP S.A.	E. KRUK; P. CHWEDORUK	1 327	1 053	776
Razem zobowiązania z tytułu dłużnych papierów wartościowych		1 503	1 199	890
- długoterminowe				
- krótkoterminowe		1 503	1 199	890

Typ transakcji/emitent	Nabywca	Kwota nominalna	Data emisji	Data wykupu	Wartość bilansowa
obligacje zwykłe na okaziciela serii B / DROP S.A.**	PE INVEST SP. Z O.O.	5 000	18.12.2013	18.12.2023	176
obligacje zwykłe na okaziciela serii C / DROP S.A.**	E. KRUK; P. CHWEDORUK	5 000	31.07.2015	31.07.2025	1 327

** zobowiązania z tyt. obligacji serii B na kwotę 1.105 tys. zł. oraz serii C na kwotę 5.181 tys. zł weszły w skład zbytej w dniu 22.09.2017r. zorganizowanej części przedsiębiorstwa. Na mocy porozumienia z dnia 18 września 2017 r. nabywca zorganizowanej części przedsiębiorstwa zwolnił DROP S.A z obowiązku zapłaty w/w zadłużenia i zobowiązał się do jego zapłaty bezpośrednio na rzecz obligatariuszy.

Zobowiązania z tytułu obligacji są zabezpieczone:

- w formie zastawu rejestrowego o wartości 8.500 tys. zł. na 20 tys. udziałów w jednostce zależnej DROP Finance Sp. z o.o.

Obligacje zostały nabyte przez podmioty powiązane w rozumieniu § 1 ust. 32 Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie informacji bieżących i okresowych przekazywanych przez emitentów papierów wartościowych oraz warunków uznawania za równoważne informacji wymaganych przepisami prawa państwa niebędącego państwem członkowskim.

2. Emisja kapitałowych papierów wartościowych

Wyszczególnienie	30.06.2020	30.06.2019	31.12.2019
Liczba akcji (tys szt)	5 288	5 288	5 288
Wartość nominalna akcji	0,1	0,1	0,1
Kapitał zakładowy	529	529	529

Zmiany kapitału zakładowego:

Wyszczególnienie	01.01.2020 - 30.06.2020	01.01.2019 - 31.12.2019	01.01.2019 - 30.06.2019
Kapitał na początek okresu	529	529	529
<i>Zwiększenia, z tytułu:</i>			
<i>Zmniejszenia, z tytułu</i>			
umorzenie akcji własnych			
hiperinflacja			
Kapitał na koniec okresu	529	529	529

XII. Wypłacona (lub zadeklarowana) dywidenda

W I półroczu 2020 roku DROPI S.A. nie wypłaciła (i nie zadeklarowała) dywidendy.

XIII. Transakcje z podmiotami powiązаныmi objętyми i nie objętyми konsolidacją
Transakcje handlowe

Podmiot powiązany	Sprzedaż na rzecz podmiotów powiązanych		Należności od podmiotów powiązanych			w tym przeterminowane		
	30.06.2020	30.06.2019	30.06.2020	31.12.2019	30.06.2019	30.06.2020	31.12.2019	30.06.2019
Jednostka dominująca wyższego szczebla								
PE-Invest Sp. z o.o.		19						
Jednostka dominująca niższego szczebla								
Drop S.A.		17			21			
Jednostki zależne								
Drop Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A. w likwidacji								
Drop Organizacja Odzysku S.A. w upadłości								
DCA Metal s.r.o.								
Drop Sp. z o.o.			0	0	0			
Drop Finance Sp. z o.o. w likwidacji								
Zarząd Spółek Grupy								
AC Steel Sp. z o.o.				0	982			
P.H. Drop Zbigniew Chwedoruk	507	536						
Ewelina Kruk, Paweł Chwedoruk	14	17	0	2	3			
Odylion Sp z o.o. S. K.	15 643	27 500	3 117		2			
Odylion Sp z o.o.	1	1						
Licorne SP z o.o. S.K.	290	246	10	55	51			
Licorne SP z o.o.	12	12	2	2				
Transakcje z udziałem innych członków głównej kadry kierowniczej								

Podmiot powiązany	Zakupy od podmiotów powiązanych		Zobowiązania wobec podmiotów powiązanych			w tym zaległe, po upływie terminu płatności		
	30.06.2020	30.06.2019	30.06.2020	31.12.2019	30.06.2019	30.06.2020	31.12.2019	30.06.2019
Jednostka dominująca wyższego szczebla								
PE-Invest Sp. z o.o.			0					
Jednostka dominująca niższego szczebla								
Drop S.A.		2						
Jednostki zależne								
Drop Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A. w likwidacji		1						
Drop Organizacja Odzysku S.A. w upadłości		1						
DCA Metal s.r.o.								
Drop Sp. z o.o.		1						
Drop Finance Sp. z o.o. w likwidacji		1		2	2			
Zarząd Spółek Grupy								
AC Steel Sp. z o.o.	15 644	27 501	3 117					
P.H. Drop Zbigniew Chwedoruk	1	0						
Ewelina Kruk, Paweł Chwedoruk					2			
Odyllion Sp z o.o. S. K.	809	828	10	55	1 056			
Odyllion Sp z o.o.	0	0						
Licorne SP z o.o. S.K.	12	12	2	2				
Licorne SP z o.o.	1	1						
Transakcje z udziałem innych członków głównej kadry kierowniczej								

Pożyczki

Podmiot powiązany	Należności			Zobowiązania			Przychody z tytułu odsetek		Koszty z tytułu odsetek	
	30.06.2020	31.12.2019	30.06.2019	30.06.2020	31.12.2019	30.06.2019	30.06.2020	30.06.2019	30.06.2020	30.06.2019
Jednostka dominująca wyższego szczebla										
PE-Invest Sp. z o.o.	18 152	21 856	22 854				170	368		
Jednostka dominująca niższego szczebla										
Drop S.A.	75	73	71	25 609	25 271	24 834	2	2	341	383
Jednostki zależne										
Drop Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A. w likwidacji	3 843	3 792	3 733				50	61		
Drop Organizacja Odzysku S.A. w likwidacji	11	560	552				3	8		
DCA Metal s.r.o.				75	73	71			2	2
Drop Sp. z o.o.	233	231	227	3 394	3 394	3 394	3	4		
Drop Finance Sp. z o.o. w likwidacji	24 363	24 082	23 715				281	310		
Zarząd Spółek Grupy										
AC Steel Sp. z o.o.	552						3			
P.H. Drop Zbigniew Chwedoruk										
Odyllion Sp z o.o. S. K.	0			18 152	21 856	22 854	0		170	368
Odyllion Sp z o.o.										
Licorne SP z o.o. S.K.				0					0	
Licorne SP z o.o.										
Transakcje z udziałem innych członków głównej kadry kierowniczej										

Inne transakcje

Informacje na temat wyemitowanych i nabytych w Grupie obligacji zostały przedstawione w nocie XI s. 25.

Warunki transakcji z podmiotami powiązanymi

Transakcje pomiędzy podmiotami powiązanymi odbyły się na zasadach równorzędnych z tymi, które obowiązują w transakcjach zawartych na warunkach rynkowych.

Pożyczka udzielona członkowi Zarządu nie wystąpiła**Inne transakcje z udziałem członków Zarządu**

Nie wystąpiły.

XIV. Niespłacone pożyczki lub naruszenie postanowień umowy pożyczkowej, w sprawach których nie podjęto żadnych działań naprawczych ani przed dniem bilansowym ani w tym dniu

Nie dotyczy

XV. Zmiana zobowiązań warunkowych lub aktywów warunkowych, które nastąpiły od czasu zakończenia ostatniego roku obrotowego**Decyzje zabezpieczające potencjalne zaległości podatkowe z tytułu podatku od towarów i usług****Postępowanie kontrolne w zakresie podatku od towarów i usług za 2005 r.**

3 czerwca 2014 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie ponownie wydał decyzję za 2005 r. w której zakwestionował odliczenie podatku VAT w kwocie 361 547,35 złotych wynikające z dostaw jednego przedsiębiorstwa.

W dniu 16 września 2014 r. Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie utrzymał decyzję Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie za 2005 r. z dnia 3 czerwca 2014 r.

6 listopada 2014 r. Spółka złożyła skargę na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie postanowieniem z 3 marca 2015 r. odrzucił złożoną przez Spółkę skargę, „jako wniesioną w jednodniowym uchybieniu terminu”. Spółka złożyła wniosek do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie o przywrócenie terminu do wniesienia skargi w sprawie za 2005 r. W dniu 21 stycznia 2016 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny postanowił odmówić przywrócenia terminu do wniesienia skargi (III SA/Wa 3826/14). Spółka wniosła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego. W dniu 25 maja 2016 r. Naczelny Sąd Administracyjny wydał postanowienie, w którym oddalił zażalenie Spółki (I FZ 88/16). Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w związku wnioskiem Spółki postanowieniem z 14 kwietnia 2017 r. postanowił wstrzymać wykonanie decyzji za 2005 r. Ostatecznie egzekucja w przedmiotowej sprawie została umorzona jako bezskuteczna postanowieniem Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego z dnia 27 czerwca 2019 r.

Postępowanie kontrolne w zakresie podatku od towarów i usług za 2006 r.

24 września 2013 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił zaskarżoną przez Spółkę decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie, określającej zobowiązanie podatkowe Spółki za rok 2006 w podatku od towarów i usług ("VAT") w wysokości 1 733 806 zł plus odsetki od zaległości podatkowych (III SA/Wa 492/13). Obecnie sprawa potencjalnych zobowiązań podatkowych z tytułu podatku od towarów i usług za 2006 r. rozpatrywana jest ponownie przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie.

W dniu 21 stycznia 2015 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie po ponad sześciu latach od wszczęcia kontroli wydał ponownie decyzję za 2006 r. Spółka odwołała się od decyzji za 2006 r.

W związku z tym, że decyzja do Spółki dostarczona została z opóźnieniem, Spółka złożyła wniosek o przywrócenie terminu.

W dniu 12 lipca 2016 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę Spółki w przedmiocie przywrócenia terminu do wniesienia odwołania (III SA/Wa 2065/15).

W dniu 12 lipca 2016 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę Spółki w przedmiocie stwierdzenia uchybienia terminowi do wniesienia odwołania (III SA/Wa 2064/15). Spółka złożyła na powyższe wyroki skargi kasacyjne do Naczelnego Sądu Administracyjnego. Spłata zobowiązania zawieszona została do czasu rozstrzygnięcia spraw przez sąd administracyjny. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w związku z wnioskiem Spółki postanowieniem z 13 grudnia 2016 r. postanowił wstrzymać wykonanie decyzji za 2006 r.

Wyrokiem z dnia 5 października 2017 r., sygn. akt: III SA/Wa 3191/16 WSA w Warszawie oddalił Skargę DROP S.A. Spółka nie zgodziła się z rzeszonym rozstrzygnięciem i złożyła skargę kasacyjną do NSA. Sprawa oczekuje na wyznaczenie terminu. Jednocześnie Spółka wszczęła postępowanie nadzwyczajne za w/w okres wniosku o stwierdzenie nieważności Decyzji Dyrektora UKS w Warszawie z dnia 21 stycznia 2015 r., dot. rozliczeń Spółki DROP S.A. w podatku od towarów i usług za poszczególne miesiące 2006 r. Sprawa oczekuje na rozpoznanie przez Organ podatkowy.

Egzekucja w przedmiotowej sprawie została umorzona jako bezskuteczna postanowieniem Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego z dnia 27 czerwca 2019 r.

Postępowanie kontrolne w zakresie podatku od towarów i usług za 2007 r.

26 lutego 2015 roku Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej wydał decyzję określającą kwotę zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług rok 2007 w wysokości 6 624 886 złotych w związku z zarzucanym niedochowaniem należytej staranności w transakcjach z 8 kontrahentami. Spółka złożyła odwołanie do Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie.

W dniu 10 czerwca 2015 r. Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie utrzymał w mocy decyzję z 26 lutego 2015 r.

Spółka złożyła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Spółka wniosła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie o wstrzymanie decyzji za 2007 r. W dniu 16 września 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie postanowił wstrzymać wykonanie decyzji. W dniu 28 października 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny postanowił zawiesić postępowanie sądowe (III SA/Wa 2212/15) w związku z tym, że

„w przedmiotowej sprawie zaistniała przesłanka z art. 125 § 1 P.p.s.a., gdyż wskazany we wniosku przepis tj. art. 70 § 6 pkt 1 O.p., którego zgodność z Konstytucją RP poddana została kontroli Trybunału Konstytucyjnego, stanowił podstawę prawną wydanej w niniejszej sprawie decyzji. W tym stanie rzeczy Sąd, na podstawie art. 125 § 1 pkt 1 P.p.s.a., zawiesił postępowanie w niniejszej sprawie do czasu zakończenia postępowania toczącego się przed Trybunałem Konstytucyjnym w sprawie o sygn. akt. K 31/14”

W dniu 17 października 2017 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny oddalił skargę Spółki na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z dnia 10 czerwca 2015 r. (III SA/Wa 2212/15). Spółka wniosła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego po otrzymaniu pisemnego uzasadnienia wyroku.

Egzekucja w przedmiotowej sprawie została umorzona jako bezskuteczna postanowieniem Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego z dnia 27 czerwca 2019 r.

Postępowanie kontrolne w zakresie podatku od towarów i usług za lata 2009-2010.

21 czerwca 2013 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy w związku ze sporządzeniem protokołów kontroli podatkowych złożył wniosek o zabezpieczenie na majątku DROP S.A. „przewidywanych kwot zobowiązań podatkowych” z tytułu podatku VAT w łącznej wysokości 75 123 086 złotych. Wniosek Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy obejmował 3 strony.

4 lipca 2013 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie na podstawie art. 33 § 1, art. 33 § 2 pkt 2 i 3, art. 33 § 3, art. 33 § 4 pkt 2 oraz 207 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa postanowił zabezpieczyć na majątku DROP S.A. 90 759 359,00 złotych na potencjalne zaległości podatkowe z tytułu podatku od towarów i usług za okres 02-12/2009 oraz 01-11/2010 r. wraz z odsetkami za zwłokę.

29 listopada 2013 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie złożył wniosek do Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy o informację na temat stanu postępowania kontrolnego w DROP S.A.

5 grudnia 2013 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy poinformował Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie, że w związku z niedochowaniem przez DROP S.A. należytej staranności potencjalne zaległości podatkowe DROP S.A. z tytułu VAT za lata 2009 – 2010 wynoszą 29 830 200,48 złotych.

7 stycznia 2014 roku Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie postanowił utrzymać decyzję zabezpieczającą Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie z 4 lipca 2013 r. na 90,7 mln złotych.

10 stycznia 2014 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie złożył wniosek do banku Pekao S.A. o zabezpieczeniu na wszystkich rachunkach prowadzonych na rzecz DROP S.A. 90,7 mln złotych mimo posiadanej wiedzy, że potencjalne zaległości DROP S.A. z tytułu VAT zgodnie z informacją Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy z 5 grudnia wynoszą poniżej 30 mln złotych.

20 stycznia 2014 r. Dyrektor Urzędu kontroli Skarbowej w Bydgoszczy wydał decyzję określającą potencjalne zobowiązania podatkowe z tytułu podatku od towarów i usług za poszczególne miesiące 2009 i 2010 r. na poziomie

29 028 tys. złotych. DROP S.A. złożyła odwołanie od decyzji Dyrektora Urzędu kontroli Skarbowej w Bydgoszczy do Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie.

Zgodnie z art. 33a ustawy Ordynacja podatkowa decyzja zabezpieczająca z 4 lipca 2013 r. wygasła 14 dni od doręczenia decyzji z 20 stycznia 2014 r.

11 marca 2014 r. Spółka otrzymała decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie, mocą której organ umorzył wznowione postępowanie w przedmiocie zabezpieczenia na majątku DROP S.A. przybliżonej kwoty zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za okres od lutego 2009 r. do listopada 2010 r., wraz z należnymi odsetkami, w łącznej wysokości 90.759.359,00 złotych, z uwagi na wygaśnięcie z mocy prawa (wydanie decyzji

20 stycznia 2014 r. przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy) decyzji zabezpieczeniowej Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie z dnia 4 lipca 2013 r. (komunikat bieżący 29/2013).

17 marca 2014 r. Naczelnik II Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie działając na podstawie art. 42 § 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r., poz. 749 ze zm.) w celu zabezpieczenia potencjalnych zobowiązań wobec budżetu państwa z tytułu podatku od towarów i usług wynikających z decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy z dnia 20 stycznia 2014 r. ustanowił zastawy skarbowe na udziałach DROP Finance Sp. z o.o. oraz DROP Sp. z o.o. Zastaw skarbowy wygasa lub podlega wykreśleniu z Rejestru Zastawów Skarbowych w przypadku zaistnienia przesłanek określonych w art. 42 § 5 i art. 42a ustawy Ordynacja podatkowa.

7 lipca 2014 r. Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie utrzymał decyzje Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej

w Bydgoszczy z 20 stycznia 2014 r., w której stwierdzono, że Spółka w latach 2009-2010 nie nabyła prawa do obniżenia kwot podatku należnego o kwoty podatku naliczonego łącznie na sumę 29 mln zł.

12 sierpnia 2014 roku Spółka otrzymała upomnienie wzywające do uregulowania zaległości podatkowych z tytułu podatku VAT za lata 2009-2010 na kwotę 22,4 mln zł. wraz z odsetkami.

22 sierpnia 2014 r. Spółka złożyła skargi na decyzje Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie w dniu 26 sierpnia 2014 poinformował, że na podst. art 154 §4 pkt. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2012 r. nr 1015 z późn. zm.) zajęcie zabezpieczające z 10 stycznia 2014 r. (komunikat bieżący nr 1/2014)

z dniem 21 sierpnia 2014 r. przekształciło się w zajęcie egzekucyjne w związku z decyzją z 7 lipca 2014 r. (komunikat bieżący nr 20/2014).

W dniu 26 marca 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie postanowił wstrzymać wykonanie zaskarżonej decyzji Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z dnia 7 lipca 2014 r. w przedmiocie podatku od towarów i usług za czerwiec 2010 r.

W dniu 19 maja 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę Spółki na decyzję Izby Skarbowej w Warszawie z 7 lipca 2014 r. dotyczącą czerwca 2010 r. - kwota kwestionowanego podatku VAT: 2 347 732. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie nie uwzględnił w wyroku dowodów korzystnych dla Spółki.

Spółka w dniu 14 sierpnia 2015 r. złożyła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W dniu 16 czerwca 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie postanowił wstrzymać wykonanie zaskarżonej decyzji Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z dnia 7 lipca 2014 r. w przedmiocie podatku od towarów

i usług za miesiące od lutego 2009 r. do maja 2010 r. oraz od lipca do listopada 2010 r.

W dniu 9 grudnia 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę Spółki na decyzję Izby Skarbowej w Warszawie z 7 lipca 2014 r. dotyczącą podatku VAT za miesiące od lutego 2009 r. do maja 2010 r. oraz od lipca 2010 r. do listopada 2010 r. - kwota kwestionowanego podatku VAT: 27.545.469 złotych (III SA/Wa 3010/14). Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie nie uwzględnił w wyroku dowodów korzystnych dla Spółki. Spółka złożyła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W dniu 22 października 2015 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej („TSUE”) wydał wyrok w sprawie C-277/14 w postępowaniu PPUH Stehcemp sp.j. Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Łodzi.

TSUE w powyższym wyroku nie pozostawił wątpliwości, że podatnik ma prawo do odliczenia zapłaconego podatku VAT od faktury dostawcy, bez względu na fakt, czy towar w rzeczywistości był własnością wystawcy faktury, czy innego podmiotu, który posłużył się wystawcą faktury jako dostawcy towaru w celu dokonania oszustwa podatkowego.

Wszystkie wydane decyzje dla DROP S.A. przez organy podatkowe dotyczące podatku VAT są sprzeczne z wykładnią prawa wspólnotowego w zakresie podatku VAT dokonaną w dniu 22 października 2015 r. przez TSUE

W dniu 28 września 2017 r. Naczelny Sąd Administracyjny uchylił zaskarżony przez Spółkę wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 19 maja 2015 roku w sprawie zobowiązań podatkowych Spółki za czerwiec 2010 roku w podatku od towarów i usług w wysokości 2 347 732 zł plus odsetki oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 9 grudnia 2015 roku w sprawie zobowiązań podatkowych Spółki za poszczególne miesiące 2009 i 2010 roku w podatku od towarów i usług w wysokości 27

545 469 zł plus odsetki (I FSK 2005/15, I FSK 933/16). Naczelny Sąd Administracyjny przekazał sprawy do ponownego rozpoznania Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie.

W dniu 21 lutego 2018 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę Spółki na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie za czerwiec 2010 r. (III SA/Wa 40/58/17). Spółka złożyła ponownie skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W dniu 14 maja 2018 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę Spółki na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie za poszczególne miesiące 2009 i 2010 r. (III SA/Wa 4185/17). Spółka złożyła ponownie skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W dniu 13 marca 2019 r. Naczelny Sąd Administracyjny oddalił skargę kasacyjną Spółki od wyroku z dnia 21 lutego 2018 r. (I FSK 2301/18).

W dniu 17 czerwca 2019 r. Naczelny Sąd Administracyjny oddalił skargę kasacyjną Spółki od wyroku z dnia 14 maja 2018 r. (I FSK 2338/18).

Egzekucja w przedmiotowej sprawie została umorzona jako bezskuteczna postanowieniem Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego z dnia 27 czerwca 2019 r.

Łączna wartość zobowiązań podatkowych określona w decyzjach urzędów kontroli skarbowej na dzień sporządzenia sprawozdania wynosi 38 613,4 tys. zł. (kwota główna bez ewentualnych odsetek).

Spółka rozpoznała zobowiązanie z tytułu podatku VAT za 2009 i 2010 rok w kwocie 20.797.610 zł. plus odsetki w kwocie 12.380.944 zł.

Spółka nie utworzyła rezerwy na potencjalne zaległości podatkowe w kwocie 17.816 tys. zł., które są przedmiotem toczących się postępowań sądowych.

Postępowanie kontrolne w zakresie podatku od towarów i usług za 2010 r. i 2011 r. w spółkach zależnych

W dniu 10 listopada 2011 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego Warszawa-Ursynów wszczął kontrolę podatkową w DROP Sp. z o.o.

W dniu 28 października 2016 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego Warszawa – Ursynów wydał decyzję, w której zakwestionował odliczenie zapłaconego podatku VAT (2 271 134 złotych) trzem dostawcom w okresie styczeń-marzec 2011 r. Spółka zależna złożyła odwołanie od decyzji Naczelnika Urzędu Skarbowego Warszawa-Ursynów do Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie. Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie utrzymał w mocy wydane decyzje. Spółka złożyła skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

W dniu 29 stycznia 2018 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił zaskarżone decyzje Naczelnika Urzędu Skarbowego Warszawa-Ursynów oraz Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie.

Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie złożył skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego. Spółka nie utworzyła rezerwy na potencjalne zaległości podatkowe.

Postępowanie prowadzone przez Komisję Nadzoru Finansowego

Postanowieniem z dnia 18 lipca 2018 r. Komisja Nadzoru Finansowego wszczęła wobec DROP S.A. postępowanie administracyjne w związku z rzekomym niewykonaniem przez Spółkę obowiązków informacyjnych w zakresie nieprzekazania do publicznej wiadomości informacji poufnej dot. zawieszenia wykonywania działalności przez spółkę zależną DROP sp. z o.o. Spółka złożyła wyjaśnienia w w/w zakresie. W szczególności w ocenie Spółki, wobec okoliczności towarzyszących działalności Grupy kapitałowej DROP - informacja o zawieszeniu działalności przez spółkę zależną od DROP S.A. nie spełniała wymogów definicji informacji poufnej zawartej w art. 7 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. oraz pozostawała i pozostaje bez wpływu na wycenę akcji Spółki. Pomimo wyjaśnień, w

dniu 18 grudnia 2018 r. KNF wydała decyzję o wymierzeniu Spółce kary w wysokości 400 000 zł. Spółka nie zgodziła się z uzasadnieniem tego rozstrzygnięcia i w dniu 21 stycznia 2019 r. wspomagana przez Kancelarię złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W dniu 5 listopada 2019 r. Komisja Nadzoru Finansowego uchyliła decyzję z dnia 18 grudnia 2018 r. i nałożyła na Spółkę karę pieniężną w wysokości 380 000 złotych. Spółka złożyła skargę na decyzję Komisji Nadzoru Finansowego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Spółka nie utworzyła rezerwy.

Pozew przeciwko Skarbowi Państwa o odszkodowanie

DROP S.A. złożyła pozew do Sądu Okręgowego w Warszawie, XXV Wydział Cywilny przeciwko Skarbowi Państwa o odszkodowanie w kwocie 49.445.000 zł - za szkody poniesione przez oraz utracone korzyści - DROP S.A., w związku z bezprawnymi działaniami urzędników jednostek organizacyjnych Skarbu Państwa, tj. Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie (obecnie Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Warszawie) oraz Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie), tj. wydaniem i utrzymaniem w mocy pięciu decyzji zabezpieczeniowych uchylonych następnie pięcioma prawomocnymi wyrokami Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie odpowiednio: z dnia 25 stycznia 2012 r. (sygn. akt III SA/Wa 1369/11); z dnia 13 marca 2012 r. (sygn. akt III SA/Wa 1312/11); z dnia 13 marca 2012 r. (sygn. akt III SA/Wa 1311/11); z dnia 30 października 2012 r. (sygn. akt III SA/Wa 66/12); z dnia 11 czerwca 2012 r. (sygn. akt III Sa/Wa 2531/11), które to decyzje zostały uznane za bezprawne i doprowadziły do spadku wartości przedsiębiorstwa DROP S.A., w tym przede wszystkim spadku wartości firmy (marki) „DROP”, oraz które to doprowadziły do drastycznego spadku przychodów Spółki, ograniczenia przez Spółkę działalności, utraty kontrahentów, źródeł finansowania oraz rynków zbytu, wraz z odsetkami w wysokości ustawowej za opóźnienie od dnia 16 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty. Pozew w przedmiotowej sprawie złożony został w dniu 12 kwietnia 2018 r.

XVI. instrumenty finansowe – informacje na temat wartości godziwej

AKTYWA FINANSOWE	Wartość bilansowa			Wartość godziwa			Kategoria instrumentów finansowych MSSF 9
	30.06.2019	31.12.2018	30.06.2018	30.06.2019	31.12.2018	30.06.2018	
Należności z tytułu dostaw i usług oraz pozostałe należności	2 346	2 358	4 658				Wyceniane w zamortyzowanym koszcie
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty	380	622	928				
- środki pieniężne i ich ekwiwalenty	380	622	928				Wyceniane w zamortyzowanym koszcie
-							

ZOBOWIĄZANIA FINANSOWE	Wartość bilansowa			Wartość godziwa			Kategoria instrumentów finansowych
	30.06.2019	31.12.2018	30.06.2018	30.06.2019	31.12.2018	30.06.2018	
Oprocentowane kredyty bankowe i pożyczki, w tym:	4 285	4 262	4 198				
- długoterminowe oprocentowane wg zmiennej stopy procentowej*							Pozostałe zobowiązania finansowe
- długoterminowe oprocentowane wg stałej stopy procentowej							Pozostałe zobowiązania finansowe
- pożyczki krótkoterminowe	4 285	4 262	4 198				Pozostałe zobowiązania finansowe
Pozostałe zobowiązania inne (długoterminowe), w tym:							
- obligacje							Pozostałe zobowiązania finansowe
Zobowiązania z tytułu dostaw i usług oraz pozostałe zobowiązania	31 480	1 341	91				Pozostałe zobowiązania finansowe
Zobowiązania finansowe (krótkoterminowe), w tym:	890	586	512				
- pochodne instrumenty finansowe							Zobowiązania finansowe wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy
- obligacje	890	586	512				Pozostałe zobowiązania finansowe
- pochodne instrumenty finansowe wykorzystywane w rachunkowości zabezpieczeń							

Wartość bilansowa pozostałych instrumentów finansowych i pozostałych zobowiązań finansowych jest zbliżona do wartości godziwej.

Aktywa i zobowiązania finansowe wyceniane w wartości godziwej	30.06.2019		
	Poziom 1	Poziom 2	Poziom 3
Aktywa finansowe wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy			
Aktywa finansowe wyceniane w wartości godziwej przez inne całkowite dochody			
Zobowiązania finansowe wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy			
Instrumenty zabezpieczające – aktywa			
Instrumenty zabezpieczające – pasywa			

Aktywa i zobowiązania finansowe wyceniane w wartości godziwej	31.12.2018		
	Poziom 1	Poziom 2	Poziom 3
Aktywa finansowe wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy			
Aktywa finansowe wyceniane w wartości godziwej przez inne całkowite dochody			
Zobowiązania finansowe wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy			
Instrumenty zabezpieczające – aktywa			
Instrumenty zabezpieczające – pasywa			

Na dzień 30.06.2019 r. Spółka nie utrzymywała instrumentów finansowych wykazywanych w wartości godziwej w sprawozdaniu z sytuacji finansowej.

Spółka stosuje poniższą hierarchię dla określania i wykazywania wartości godziwej instrumentów finansowych według metody wyceny:

- Poziom 1 - ceny notowane (nieskorygowane) na aktywnym rynku dla identycznych aktywów oraz zobowiązań
- Poziom 2 - pozostałe metody, dla których pośrednio bądź bezpośrednio są uwzględniane wszystkie czynniki mające istotny wpływ na wykazywaną wartość godziwą
- Poziom 3 - metody oparte na czynnikach mających istotny wpływ na wykazywaną wartość godziwą, które nie są oparte na możliwych do zaobserwowania danych rynkowych

Poziom hierarchii wartości godziwej, do którego następuje klasyfikacja wyceny wartości godziwej, ustala się na podstawie danych wejściowych najniższego poziomu, które są istotne dla całości pomiaru wartości godziwej. W tym celu istotność danych wejściowych do wyceny ocenia się poprzez odniesienie do całości wyceny wartości godziwej. Jeżeli przy wycenie wartości godziwej wykorzystuje się obserwowalne dane wejściowe, które wymagają istotnych korekt na podstawie danych nieobserwowalnych, wycena taka ma charakter wyceny zaliczanej do Poziomu 3. Ocena tego, czy określone dane wejściowe przyjęte do wyceny mają istotne znaczenie dla całości wyceny wartości godziwej wymaga osądu uwzględniającego czynniki specyficzne dla danego składnika aktywów lub zobowiązań.

W okresie zakończonym 30.06.2019 r. nie miały miejsce przesunięcia między poziomami 1 i 2 hierarchii wartości godziwej, ani też żaden z instrumentów nie został przesunięty z/ do poziomu 3 hierarchii wartości godziwej.

XVII. Zmiany w strukturze grupy kapitałowej i jednostek gospodarczych wchodzących w jej skład dokonane w ciągu półrocza

W I półroczu 2019 roku nie nastąpiły zmiany w strukturze grupy kapitałowej DROP.

XVIII. Rozliczenia z tytułu spraw sądowych

Postępowanie kontrolne w zakresie podatku od towarów i usług za 2005 r.

19 września 2008 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie wszczął w DROPS S.A. postępowanie kontrolne za lata 2005-2007r. 28 września 2010 roku Dyrektor Kontroli Skarbowej w Warszawie wydał decyzję nr UKS1491/W3U1/42/27/08/140/025 kwestionującą rzeczywistość dostaw złomu do DROPS Sp. z o.o. (poprzednik prawny DROPS S.A.) przez przedsiębiorstwo WTÓR-MET Lech W. Kwota podatku VAT do zapłacenia wynikająca z decyzji wynosiła 361 549.35 złotych plus odsetki od zaległości podatkowych.

7 grudnia 2010 roku Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie utrzymał decyzję Dyrektora UKS w Warszawie w uzasadnieniu stwierdzając m.in., że:

„Wskazać bowiem należy na okoliczność, iż swoistą specyfiką branży obrotu złomem jest funkcjonowanie ogromnej ilości firm, które jedynie firmują obrót tym towarem, podczas gdy źródło jego pochodzenia jest nieujawnione (co jest faktem notoryjnym).”

Spółka DROPS S.A. zaskarżyła decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. 4 lipca 2011 roku Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę DROPS S.A. ([III SA/Wa 465/11](#)). 18 grudnia 2012 roku NSA uchylił zaskarżony wyrok i przekazał do ponownego rozpatrzenia przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie ([I FSK 1694/11](#)). W uzasadnieniu Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził między innymi:

„5.5. Przystąpienie Polski z dniem 1 maja 2004 r. do Unii Europejskiej w oparciu o Traktat Akcesyjny z dnia 16 kwietnia 2003 r. spowodowało konieczność dostosowania systemu prawa podatkowego do rozwiązań wspólnotowych. W szczególności dotyczyło to podatków pośrednich, jakim jest między innymi podatek od towarów i usług.”

21 maja 2013 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił zaskarżoną decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z 7 grudnia 2010 r. ([III SA/Wa 675/13](#)). W uzasadnieniu Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie stwierdził, że:

“W tym stanie rzeczy, wobec stwierdzenia naruszenia prawa procesowego - dotyczącego braku oceny działania Skarżącej, a także braku odniesienia się do jej argumentacji w zakresie należytej staranności w kontaktach handlowych z jej kontrahentem - które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, na podstawie art. 145 § 1 pkt 1 lit. c) p.p.s.a., oraz naruszenia prawa materialnego w postaci nie uwzględnienia prounijnej wykładni przepisów art. 86 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 lit. a) oraz art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. u.p.t.u., Sąd uchylił zaskarżoną decyzję.”

28 października 2013 r. Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie uchylił decyzję Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie z 28 września 2010 r.

W ocenie Dyrektora Urzędu Kontroli potencjalne zobowiązanie podatkowe za 2005 rok nie uległo przedawnieniu, ponieważ rzekomo zostało wszczęte postępowanie w sprawie popełnienia przestępstwa skarbowego o czym Spółka została poinformowana w arkuszu odwoławczym od decyzji z 28 września 2010 r. z 26 października 2010 r. 3 czerwca 2014 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie ponownie wydał decyzję za 2005 r. w której zakwestionował odliczenie podatku VAT wynikające z dostaw przedsiębiorstwa WTÓR-MET Lech W. Argumentacja w decyzji z 3 czerwca 2014 r. powiela argumentację z decyzji z 28 września 2010 r.

W dniu 16 września 2014 r. Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie utrzymał decyzję Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie z dnia 3 czerwca 2014 r. W uzasadnieniu decyzji Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie stwierdził między innymi, że:

„Należy bowiem wskazać, iż wbrew stanowisku Strony, wiedza o funkcjonowaniu przestępczości zorganizowanej w obrocie złomem i wykorzystywania tej branży do tzw. „prania pieniędzy” była powszechna już w 2005 r. Organ odwoławczy stoi na stanowisku, iż organ pierwszej instancji przytoczył jedynie przykładowe artykuły znalezione w Internecie świadczące o tym, że problem istniał już w 2005 r. Warto zauważyć, że świadczy o tym szereg innych dokumentów i artykułów prasowych, np. Informacja Generalnego Inspektora Informacji Finansowej „o realizacji ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu” z marca 2006 r., a dotycząca postępowań prowadzonych w 2005 r.”

Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie w uzasadnieniu popełnił podstawowy błąd rozumowania. Decyzja dotyczyła 2005 r., a przywołany przez Dyrektora raport Generalnego Inspektora Informacji Finansowej opublikowany został w marcu 2006 r., czyli kilka miesięcy po dostawie towaru przez kwestionowanego dostawcę. W przywołanym raporcie odnośnie złomu stwierdzono, że:

„Wyniki prowadzonych postępowań analitycznych dot. transakcji obrotu złomem oraz surowcami wtórnymi wskazują na zjawisko tworzenia, podobnych do paliwowych, sieci podmiotów w celu przekazywania środków finansowych zakończonego wypłatą gotówki. Do typowych zjawisk należały:

- powstawanie przedsiębiorstw symulujących, których jedynym zadaniem jest zarejestrowanie działalności i otwarcie rachunku w jednym lub kilku bankach,
- osiągnięcie natychmiast po uruchomieniu firmy wysokich obrotów, przy bardzo niskich dochodach,
- krótki czas funkcjonowania ww. podmiotów,
- rekrutowanie właścicieli ww. podmiotów spośród ludzi o niskich dochodach lub bezrobotnych,
- wypłacanie środków natychmiast po ich wpłynięciu do banku,

Zasady działania podobne jak w przypadku podmiotów ze spraw paliwowych. Rachunki spełniają rolę rachunków rozdzielczych/docelowych, figuranci – poprzez wypłatę gotówki – stanowią element kończący transfer środków. W 2005 r. GIIF skierował do Prokuratury 19 zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa prania pieniędzy w sprawach złomowych.”

Z informacji z marca 2006 r. wynika jedynie, że Generalny Inspektor Informacji Finansowej skierował 19 zawiadomień do prokuratury. W tym miejscu warto zaznaczyć, że w 2005 r. działało w Polsce prawdopodobnie ponad 6 000 podmiotów dokonujących obrotu złomem, więc zawiadomienie dotyczyło 0.3% funkcjonujących przedsiębiorstw.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie postanowieniem z 3 marca 2015 r. odrzucił złożoną przez Spółkę skargę, „jako wniesioną w jednodniowym uchybieniem terminu”. Spółka złożyła wniosek do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie o przywrócenie terminu do wniesienia skargi w sprawie za 2005 r. W dniu 21 stycznia 2016 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny postanowił odmówić przywrócenia terminu do wniesienia skargi (III SA/Wa 3826/14). Spółka wniosła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego. W dniu 25 maja 2016 r. Naczelny Sąd Administracyjny wydał postanowienie, w którym oddalił zażalenie Spółki (I FZ 88/16). Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w związku wnioskiem Spółki postanowieniem z 14 kwietnia 2017 r. postanowił wstrzymać wykonanie decyzji za 2005 r.

W dniu 11 stycznia 2016 r. DROP S.A., w związku z wystąpieniem przesłanki określonej w art. 240 § 1 pkt 11) ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa tj. wydaniem przez Europejski Trybunał Sprawiedliwości (dalej „TS UE”) orzeczenia mającego wpływ na treść wydanej Spółce decyzji wymiarowej niniejszym, na zasadzie art. 241 § 2 pkt 2) w zw. z art. 244 § 1 oraz art. 245 § 1 pkt 1) o.p., wniosła o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej ostateczną decyzją wymiarową za poszczególne miesiące 2005 r. Organy obu Instancji po wznowieniu postępowania odmówiły uchylecia decyzji wymiarowej za 2005 r. Spółka zaskarżyła decyzję Organów do WSA w Warszawie (sprawa zawisła pod sygn. akt: III SA/Wa 3650/16), wykonalnie zaskarżonej decyzji zostało w międzyczasie wstrzymane, zaś Sąd wyrokiem z dnia 29 sierpnia 2017, oddalił Skargę DROP S.A. Spółka niezgodziła się z rzezonym rozstrzygnięciem i złożyła skargę kasacyjną do NSA. Sprawa oczekuje na wyznaczenie terminu. Niezależnie od powyższego pismem z dnia 30 sierpnia 2016 r. DROP S.A. wniosła o stwierdzenie nieważności ostatecznej decyzji wymiarowej za 2005 r., z powodu wydania obu w/w decyzji z rażącym naruszeniem prawa. Organy obu Instancji odmówiły stwierdzenia nieważności decyzji wymiarowej za 2005 r. – sprawa zawisła przed WSA w Warszawie pod sygn. III SA/Wa 1051/17. Wyrokiem z dnia 29 stycznia 2018 r. Sąd oddalił skargę DROP. Spółka nie zgadza się z rzezonym rozstrzygnięciem i w ustawowym terminie (2 maja 2018 r.) złożyła skargę kasacyjną do NSA. Sprawa oczekuje na wyznaczenie terminu.

Egzekucja w/w należności za 2005 r. nie była i nie jest prowadzona z uwagi na:
- wydanie w dniu 18 stycznia 2017 r. przez Naczelnika Urzędu Skarbowego Warszawa - Ursynów decyzji w sprawie zmiany decyzji z dnia 20.07.2016r. nr 1438-SW-1.4323.71.2016.MS.287.17 poprzez odroczenie terminu zapłaty zaległości podatkowych w podatku od towarów i usług za poszczególne miesiące 2005r. w do dnia 31.03.2017r,
a następnie,
- wydanie przez WSA w Warszawie, postanowienia z dnia 14 kwietnia 2017 r., sygn. akt: III SA/Wa 3650/16 tj. w postępowaniu wznowieniowym wstrzymującego wykonanie Decyzji wymiarowej za 2005 r.

Ostatecznie egzekucja w przedmiotowej sprawie została umorzona jako bezskuteczna postanowieniem Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego z dnia 27 czerwca 2019 r.

Postępowanie kontrolne w zakresie podatku od towarów i usług za 2006 r.

19 września 2008 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie wszczął postępowanie kontrolne za lata 2005-2007 r. 28 sierpnia 2012 roku Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie wydał decyzję za 2006 rok, w której zakwestionował dostawę towaru od pięciu dostawców. Na podstawie art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. a) ustawy o podatku od towarów i usług Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie zakwestionował tym samym odliczenie podatku od towarów i usług na kwotę 1 733 806.31 złotych. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej zarzucił, że Spółka nie dochowała należytej staranności. Spółka złożyła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

24 września 2013 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił zaskarżoną przez Spółkę decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie, określającej zobowiązanie podatkowe Spółki za rok 2006 w podatku od towarów i usług ("VAT") w wysokości 1 733 806 zł plus odsetki od zaległości podatkowych ([III SA/Wa 492/13](#)). Sąd w uzasadnieniu między innymi stwierdził, że:

“raz jeszcze należy odwołać się do stanowiska TSUE, wedle którego organy nie mogą generalnie wymagać, by podatnik badał, czy wystawca faktury jest podatnikiem, czy wywiązuje się obowiązku składania deklaracji i zapłaty podatku VAT. Dopiero, gdy zaistnieją obiektywne przesłanki, by podejrzewać nieprawidłowości lub naruszenie prawa, przezorny przedsiębiorca powinien zasięgnąć informacji na temat podmiotu, u którego zamierza nabyć towaru lub usługi. Dyrektor Izby Skarbowej dowodził, że działalność Spółki na rynku obarczony dużym ryzykiem występowania przestępstw podatkowych, wyczerpuje przesłanki działania w okolicznościach wspomnianych "podejrzeń". Nasuwa się jednak pytanie, czy owa świadomość, która dziś ma charakter powszechny, co do tego, że obrót złomem narażony jest na nadużycia i oszustwa ze strony kontrahentów, była równie silna w 2006 roku. Dopiero w chwili obecnej, z perspektywy czasu jest wiadomym, że

rynek ten jest szczególnie narażony na występowanie "szarej strefy". W takiej sytuacji – jak wskazała TSUE - wymagana jest szczególna staranność nie tylko ze strony podatników uczestniczących w takim obrocie, ale także organów podatkowych. Zmieniennym jest że organy kontrolne i podatkowe, których obowiązkiem jest dokonywanie niezbędnych kontroli celem wykrycie nieprawidłowości i naruszeń w podatku VAT i które posiadają wszelkie narzędzia, aby sprawnie i efektywnie wykonywać powierzone im zadania, nieprawidłowości u kontrahentów Drop stwierdziły dopiero po latach, wydając decyzje podatkowe w latach 2010-2012."

W dniu 21 stycznia 2015 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie po ponad sześciu latach od wszczęcia kontroli wydał ponownie decyzję za 2006 r. Spółka odwołała się od decyzji za 2006 r. W związku z tym, że decyzja do Spółki dostarczona została z opóźnieniem, Spółka złożyła wnioski o przywrócenie terminu. W dniu 12 lipca 2016 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę Spółki w przedmiocie przywrócenia terminu do wniesienia odwołania ([III SA/Wa 2065/15](#)). W dniu 12 lipca 2016 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę Spółki w przedmiocie stwierdzenia uchybienia terminowi do wniesienia odwołania ([III SA/Wa 2064/15](#)). Spółka złożyła na powyższe wyroki skargi kasacyjne do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

11 stycznia 2016 r. DROPS S.A. zwróciła się do Dyrektora UKS w Warszawie z wnioskiem o wznowienie postępowania zakończonego decyzją DUKS w Warszawie z dnia 21 stycznia 2015 r., (Nr UKS1491/W3U1/42/28/08/534/025) określając kwotę zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za poszczególne miesiące 2006 r. - w związku z wystąpieniem przesłanki określonej w art. 240 § 1 pkt 11) o.p. tj. wydaniem przez Europejski Trybunał Sprawiedliwości orzeczenia mającego wpływ na treść wydanej Spółce decyzji wymiarowej. Organy skarbowe odmówiły uchylenia decyzji wymiarowej po wznowieniu postępowania. Spółka zaskarżyła decyzję Organów do WSA w Warszawie (sprawa zawisła pod sygn. akt: III SA/Wa 3191/16, zaś Sąd postanowieniem z dnia 13.12.2016 r., wstrzymał wykonanie Decyzji z 21.01.20015r., Nr UKS1491/W3U1/42/28/08/534/025. Wyrokiem z dnia 5 października 2017 r., sygn. akt: III SA/Wa 3191/16 WSA w Warszawie oddalił Skargę DROPS S.A. Spółka nie zgodziła się z rzeszonym rozstrzygnięciem i złożyła skargę kasacyjną do NSA. Sprawa oczekuje na wyznaczenie terminu. Jednocześnie Spółka wszczęła postępowanie nadzwyczajne za w/w okres wnioskuje o stwierdzenie nieważności Decyzji Dyrektora UKS w Warszawie z dnia 21 stycznia 2015 r., dot. rozliczeń Spółki DROPS S.A. w podatku od towarów i usług za poszczególne miesiące 2006 r. Sprawa oczekuje na rozpoznanie przez Organ podatkowy.

Egzekucja w przedmiotowej sprawie została umorzona jako bezskuteczna postanowieniem Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego z dnia 27 czerwca 2019 r.

Postępowanie kontrolne w zakresie podatku od towarów i usług za 2007 r.

19 września 2008 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie wszczął postępowanie kontrolne za lata 2005-2007 r. 26 lutego 2015 r. (po ponad sześciu latach od wszczęcia postępowania kontrolnego) Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie wydał decyzję za styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, październik, listopad i grudzień 2007 r., w której zakwestionował dostawę towaru od ośmiu dostawców. Na podstawie art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. a) ustawy o podatku od towarów i usług Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie zakwestionował tym samym odliczenie podatku od towarów i usług na kwotę 6 624 886. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej zarzucił, że Spółka jakoby nie dochowała należytej staranności. Spółka złożyła odwołanie do Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie. W dniu 10 czerwca 2015 r. Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie utrzymał w mocy decyzję z 26 lutego 2015 r. W uzasadnieniu decyzji Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie stwierdził między innymi:

„zdaniem Dyrektora Izby Skarbowej stwierdzić należy, że organ kontroli skarbowej zebrał obszerny i wystarczający materiał dowodowy, z którego treści w sposób jednoznaczny, niewątpliwy i dobitny wynika, iż w sprawie transakcji dokonywanych na rzecz Skarżącej przez ww. ośmiu kontrahentów zaistniał przypadek firmanctwa, rozumianego w taki sposób, że faktury VAT wystawione przez wskazane na nich podmioty (firmantów) dotyczą

w istocie rzeczywistego obrotu złomem, jednakże dokonanego na rzecz Skarżącej przez innych dostawców ukrywających się pod każdym z ośmiu wskazanych firmantów. Zatem w oparciu o zgromadzone dowody Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej słusznie zakwestionował prawo Spółki do odliczenia podatku naliczonego w odniesieniu do transakcji sprzedaży/zakupu złomu, udokumentowanych przedmiotowymi fakturami VAT, gdyż nie odzwierciedlały one rzeczywistych zdarzeń gospodarczych w tym znaczeniu, że wystawcy zakwestionowanych faktur nie byli faktycznymi dostawcami towarów w nich wyszczególnionych.”

Powyższe stwierdzenie jest sprzeczne z wyrokami Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, a w szczególności z wyrokiem z 22 października 2015 r. w sprawie **C-277/14 PPUH Stehcemp sp.j. Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek** przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Łodzi (wyrok omówiono poniżej) .

Z treści uzasadnienia powyższego wynika jednoznacznie, że decyzja Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie podjęta została wbrew prawu obowiązującemu w krajach należących do Unii Europejskiej. Spółka złożyła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Spółka wniosła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie o wstrzymanie decyzji za 2007 r. W dniu 16 września 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie postanowił wstrzymać wykonanie decyzji. W dniu 28 października 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny postanowił zawiesić postępowanie sądowe (**III SA/Wa 2212/15**) w związku z tym, że

„w przedmiotowej sprawie zaistniała przesłanka z art. 125 § 1 P.p.s.a., gdyż wskazany we wniosku przepis tj. art. 70 § 6 pkt 1 O.p., którego zgodność z Konstytucją RP poddana została kontroli Trybunału Konstytucyjnego, stanowił podstawę prawną wydanej w niniejszej sprawie decyzji. W tym stanie rzeczy Sąd, na podstawie art. 125 § 1 pkt 1 P.p.s.a., zawiesił postępowanie w niniejszej sprawie do czasu zakończenia postępowania toczącego się przed Trybunałem Konstytucyjnym w sprawie o sygn. akt. K 31/14”

W dniu 17 października 2017 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny oddalił skargę Spółki na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z dnia 10 czerwca 2015 r. (**III SA/Wa 2212/15**). Spółka wniosła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego po otrzymaniu pisemnego uzasadnienia wyroku.

Postępowanie kontrolne w zakresie podatku od towarów i usług za 2009 i 2010 r.

12 stycznia 2011 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy wszczął postępowanie kontrolne w DROP S.A. za poszczególne miesiące 2009 i 2010 r.

12 czerwca 2013 r. Urząd Kontroli Skarbowej sporządził protokół z kontroli w DROP S.A. za poszczególne miesiące 2009 i 2010 r. W dniu 20 stycznia 2014 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy wydał decyzję w której orzekł kwotę zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za czerwiec 2010 r. w wysokości 2.347.732 złotych w związku z zarzucanym niedochowaniem należytej staranności w transakcjach z dostawcami. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy orzekł także kwotę zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za miesiące od lutego 2009 do maja 2010 oraz od lipca 2010 do listopada 2010 r. w wysokości 27.545.469 złotych w związku z zarzucanym niedochowaniem należytej staranności w transakcjach z dostawcami w tym okresie. W ocenie Spółki zarzuty niedochowania należytej staranności przez DROP S.A. w kontaktach z 31 dostawcami (lista kwestionowanych dostawców -raport bieżący 1/2014/3K) złomu w latach 2009 -2010 są bezpodstawne, ponieważ relacje handlowe (procedury przyjęcia towaru, płatności) z kwestionowanymi 31 dostawcami były takie same, jak w przypadku kilkuset innych (niekwestionowanych) dostawców z tego okresu. Pracownicy Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy prowadząc kontrole w DROP S.A. przez ponad 3 lata nie przeprowadzili podstawowego dowodu, czyli nie sprawdzili, czy transakcje z kwestionowanymi dostawcami

"odbiegały od okoliczności lub warunków zwykle występujących w obrocie tymi towarami, w szczególności jeżeli cena za dostarczone podatnikowi towary była bez uzasadnienia ekonomicznego niższa od ich wartości rynkowej". Ceny nabycia towaru od 31 kwestionowanych przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy dostawców były takie same, jak ceny nabycia towaru od kilkuset dostawców niekwestionowanych.

Spółka złożyła odwołanie od decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy do Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie. 7 lipca Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie utrzymał decyzje Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy z 20 stycznia 2014 r. 22 sierpnia 2014 r. Spółka złożyła skargi na decyzje Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

W dniu 26 marca 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2015 r. wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji w sprawie ze skargi Spółki na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z dnia 7 lipca 2014 r. w przedmiocie podatku od towarów i usług za czerwiec 2010 r. postanowił wstrzymać wykonanie zaskarżonej decyzji ([III SA/Wa 2937/14 - Postanowienie WSA w Warszawie](#)).

W dniu 16 czerwca 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2015 r. wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji w sprawie ze skargi Spółki na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z dnia 7 lipca 2014 r. w przedmiocie podatku od towarów i usług za miesiące od lutego 2009 r. do maja 2010 r. oraz od lipca do listopada 2010 r. postanowił wstrzymać wykonanie zaskarżonej decyzji ([III SA/Wa 3010/2014 – Postanowienie WSA w Warszawie](#)).

W dniu 19 maja 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę Spółki na decyzję Izby Skarbowej w Warszawie z 7 lipca 2014 r. dotyczącą czerwca 2010 r. - kwota kwestionowanego podatku VAT: 2 347 732 złotych ([III SA/Wa 2937/14](#)). Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie nie uwzględnił w wyroku dowodów korzystnych dla Spółki. Spółka w dniu 14 sierpnia 2015 r. złożyła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W dniu 9 grudnia 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę Spółki na decyzję Izby Skarbowej w Warszawie z 7 lipca 2014 r. dotyczącą podatku VAT za miesiące od lutego 2009 r. do maja 2010 r. oraz od lipca 2010 r. do listopada 2010 r. - kwota kwestionowanego podatku VAT: 27.545.469 złotych ([III SA/Wa 3010/14](#)). Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie nie uwzględnił w wyroku dowodów korzystnych dla Spółki. Spółka złożyła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W dniu 28 września 2017 r. Naczelny Sąd Administracyjny uchylił zaskarżony przez Spółkę wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 19 maja 2015 roku w sprawie zobowiązań podatkowych Spółki za czerwiec 2010 roku w podatku od towarów i usług w wysokości 2 347 732 zł plus odsetki oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 9 grudnia 2015 roku w sprawie zobowiązań podatkowych Spółki za poszczególne miesiące 2009 i 2010 roku w podatku od towarów i usług w wysokości 27 545 469 zł plus odsetki ([I FSK 2005/15](#), [I FSK 933/16](#)). Naczelny Sąd Administracyjny przekazał sprawy do ponownego rozpoznania Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie.

W dniu 21 lutego 2018 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę Spółki na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie za czerwiec 2010 r. ([III SA/Wa 4058/17](#)). Spółka złożyła ponownie skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W dniu 14 maja 2018 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę Spółki na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie za okres od lutego 2009 r. do maja 2010 r. oraz od lipca do listopada 2010 r. ([III SA/Wa 4185/17](#)). Spółka złożyła ponownie skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W dniu 13 marca 2019 r. Naczelny Sąd Administracyjny oddalił skargę kasacyjną Spółki od wyroku z dnia 21 lutego 2018 r. ([I FSK 2301/18](#)).

W dniu 17 czerwca 2019 r. Naczelny Sąd Administracyjny oddalił skargę kasacyjną Spółki od wyroku z dnia 14 maja 2018 r. ([I FSK 2338/18](#)).

Postępowanie kontrolne w zakresie podatku od towarów i usług w spółkach zależnych

W dniu 10 listopada 2011 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego Warszawa-Ursynów wszczął kontrolę podatkową w DROP Sp. z o.o. W dniu 28 października 2016 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego Warszawa – Ursynów wydał decyzję, w której zakwestionował odliczenie zapłaconego podatku VAT (2 271 134 złotych) od trzech dostawców w okresie styczeń-marzec 2011 r. Dwóch kwestionowanych dostawców dostarczało towar do DROP S.A. w 2010 r. Dostawy tychże dwóch dostawców nie zostały zakwestionowane przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy w decyzji z 20 stycznia 2014 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego Warszawa-Ursynów zakwestionował fakty dotyczące działań organów podatkowych w 2010 r. (wielokrotne przesłuchania kwestionowanego dostawcy przez organy podatkowe w tym pracowników Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy). W uzasadnieniu decyzji z 28 października 2016 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego Warszawa – Ursynów stwierdził także między innymi:

„W zakresie dochowania należytej staranności przez Spółkę podkreślenia wymaga, że DROP Sp. z o.o. prowadzi działalność w zakresie obrotu złomem, czyli branży, w której funkcjonuje bardzo dużo firm jedynie firmujących obrót złomem, gdy rzeczywiste źródło pochodzenia towaru jest inne. Spółka winna mieć zatem świadomość, że przy tego rodzaju działalności skorzystanie z prawa do odliczenia podatku naliczonego wymaga zachowania szczególnej ostrożności przy doborze kontrahentów i wnikliwego sprawdzenia rzetelności źródła dostawy towaru.”

oraz

„Wskazać należy, że ryzyko doboru kontrahentów zawsze ponosi podmiot prowadzący działalność gospodarczą, który powinien podjąć wszelkie niezbędne działania w celu wyeliminowania niebezpieczeństwa uczestniczenia w transakcjach z kontrahentami nieuczciwymi.”

Naczelnik Urzędu Skarbowego Warszawa-Ursynów w celu zakwestionowania możliwości odliczenia zapłaconego podatku VAT posłużył się błędem logicznym uogólnienia, który następująco został zdefiniowany już w połowie XIX wieku: „wzięto tu błędnie niepewną oznakę czy też niepewne dane za pewne; i wyprowadzono konkluzję ze skutku o jednej z jego możliwych przyczyn, podczas gdy są inne przyczyny, które by w równej mierze były zdolne ten skutek wywołać” (Mill, J.S., 1962, „System logiki dedukcyjnej i indukcyjnej” tom II, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, s. 396). Naczelnik Urzędu Skarbowego Warszawa-Ursynów zarzuca spółce zależnej niedochowanie należytej staranności, ponieważ spółka zależna nie żądała od dostawców złomu przedstawienia pozwoleń na zbiórkę i transport odpadów. W związku z powyższym należy wskazać, że w czasie trzech przesłuchań jednego z kontrahentów przez organy podatkowe w 2010 r. i na początku stycznia 2011 r. nie padło pytanie o pozwolenia na zbieranie lub transport odpadów. Powyższy fakt w oczywisty sposób obala tezę postawioną przez organ podatkowy w październiku 2016 r. o powszechnej wiedzy dotyczącej nadużyć w obrocie złomem i w związku z tym kontroli pozwoleń na zbieranie i transport odpadów. Wszyscy trzej kwestionowani dostawcy dostarczali złom, także do wielu innych firm funkcjonujących w Polsce, w tym do spółek zależnych międzynarodowych koncernów. Naczelnik Urzędu Skarbowego Warszawa-Ursynów całkowicie pominął fakt funkcjonowania kwestionowanych dostawców przed kontrolowanym okresem. Naczelnik Urzędu Skarbowego Warszawa-Ursynów nie odniósł się także do faktu, że dwóch kwestionowanych dostawców dostarczało złom wiele miesięcy po wprowadzeniu mechanizmu odwrotnego obciążenia w dniu 1 kwietnia 2011 r..

Spółka zależna złożyła odwołanie od decyzji Naczelnika Urzędu Skarbowego Warszawa-Ursynów do Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie. Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie utrzymał w mocy wydane decyzje. Spółka złożyła skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

W dniu 29 stycznia 2018 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił zaskarżone decyzje Naczelnika Urzędu Skarbowego Warszawa-Ursynów oraz Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie. W uzasadnieniu wyroku Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie stwierdził między innymi:

„Niewątpliwie nie można nałożyć na podatników generalnego obowiązku szerokiej weryfikacji informacji otrzymywanych od kontrahentów, w tym informacji zawartych w dokumentach założycielskich lub w dokumentach podatkowych. Nie można bowiem pominąć faktu, że nadrzędnym celem przedsiębiorcy jest prowadzenie działalności gospodarczej, a nie weryfikacja dokumentacji kontrahentów polegająca np. w wizycie w organie podatkowym właściwym dla kontrahenta, żądanie okazania przepływów finansowych na rachunku bankowym, przeprowadzanie wywiadu gospodarczego itp.

Zadanie stworzenia bezpieczeństwa obrotu gospodarczego spoczywa przede wszystkim na organach państwa, a nie na podatnikach. Można wymagać od podatnika pewnych działań podstawowych jak sprawdzenie statutu podatkowego kontrahenta poprzez okazanie dokumentów rejestracyjnych na potrzeby podatku od towarów i usług, ustalenia czy kontrahent jest właściwie zarejestrowanym przedsiębiorcą. Natomiast, aby wymagać od przedsiębiorcy (podatnika) podjęcia działań zasadniczo angażujących duże środki i czas, jak szerokie działania weryfikujące kontrahentów, to należy wykazać, że na podstawie obiektywnych przesłanek przedsiębiorca powinien podjąć wątpliwości co do rzetelności kontrahenta. Nie można bowiem zapominać, że każda transakcja gospodarcza opiera się na zaufaniu (rękojmi dobrej wiary). Działania kontrolne podjęte w stosunku do kontrahenta budzą również po jego stronie nieufność, a trudno budować relacje gospodarcze na nieufności.

Reasumując, można stawiać przed podatnikiem wyższe wymagania w zakresie weryfikacji kontrahentów, ale muszą one mieć charakter racjonalny i pod warunkiem, że podatnik może na podstawie obiektywnie istniejących przesłanek powziąć wątpliwości co do rzetelności kontrahenta.”

Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie wniósł skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W dniu 29 stycznia 2019 r. Naczelnik US warszawa Ursynów wydał wobec spółki DROP Organizacja Odzysku Spółka Akcyjna decyzję określającą Spółce kwotę zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za kwiecień 2011 r. w wysokości 34.773 zł; za maj 2011 r. w wysokości 18.263 zł; za czerwiec 2011 r. w wysokości 19.380 zł; za lipiec 2011 r. w wysokości 38.528 zł; za sierpień 2011 r. w wysokości 32.553 zł; za wrzesień 2011 r. w wysokości 12.123 zł; za październik 2011 r. w wysokości 49.793 zł; za listopad 2011 r. w wysokości 32.240 zł. Spółka dnia 15 lutego 2019 r. wniósła odwołanie od w/w decyzji, kwestionując jej ustalenia w całości. Decyzją Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Warszawie z dnia 28 czerwca 2019 r., zaskarżona decyzja Organu I Instancji została utrzymana w całości.

W dniu 8 lutego 2019 r. Naczelnik US warszawa Ursynów wydał wobec spółki DROP Organizacja Odzysku Spółka Akcyjna decyzję określającą spółce zależnej kwotę zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za kwiecień 2010 r. w wysokości 34.641 zł; za maj 2010 r. w wysokości 24.292 zł; za czerwiec 2010 r. w wysokości 22.458 zł; za lipiec 2010 r. w wysokości 30.984 zł; za sierpień 2010 r. w wysokości 8.837 zł; za wrzesień 2010 r. w wysokości 23.300 zł; za grudzień 2010 r. w wysokości 53.511 zł oraz kwotę nadwyżki podatku naliczonego nad należnym do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy: za sierpień 2010 r. w wysokości 0 zł; za wrzesień 2010 r. w wysokości 0 zł; za październik 2010 r. w wysokości 11.458 zł; za listopad 2010 r. w wysokości 20.173 zł. Spółka DROP Organizacja Odzysku Spółka Akcyjna w dniu 28 lutego 2019 r. wniósła odwołanie od w/w decyzji, kwestionując jej ustalenia w całości. Sprawa oczekuje na rozstrzygnięcie przez organ II instancji.

DROP Organizacja Odzysku S.A. w likwidacji złożyła wniosek o ogłoszenie upadłości likwidacyjnej.

Decyzje zabezpieczające potencjalne zaległości podatkowe z tytułu podatku od towarów i usług

20 października 2010 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie na podstawie art. 33 § 1, art. 33 § 2 pkt. 2 art. 33 § 3, art. 33 § 4 pkt.2 oraz art. 207 Ordynacji podatkowej postanowił zabezpieczyć na majątku DROP S.A. kwotę 2 223 739 złotych na przybliżone zobowiązania podatkowe DROP S.A. z tytułu podatku od towarów i usług za miesiąc maj 2010 r.

26 listopada 2010 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie na podstawie art. 33 § 1, art. 33 § 2 pkt. 2 art. 33 § 3, art. 33 § 4 pkt.2 oraz art. 207 Ordynacji podatkowej na wniosek Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie postanowił zabezpieczyć na majątku DROP S.A. kwotę 3 661 643 złotych (2 447 667 należność główna + 1 183 976 odsetki) na przybliżone zobowiązania podatkowe DROP S.A. z tytułu podatku od towarów i usług za 2006 r.

7 grudnia 2010 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie na podstawie art. 33 § 1, art. 33 § 2 pkt. 2 art. 33 § 3, art. 33 § 4 pkt.2 oraz art. 207 Ordynacji podatkowej na wniosek Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie postanowił zabezpieczyć na majątku DROP S.A. kwotę 6 178 581 złotych (4 365 914 należność główna + 1 812 667 odsetki) na przybliżone zobowiązania podatkowe DROP S.A. z tytułu podatku od towarów i usług za 2007 r.

28 grudnia 2010 r. DROP S.A. otrzymała zawiadomienie o zajęciu zabezpieczającym prawa majątkowego stanowiącego wierzytelność z rachunku bankowego DROP S.A.. Zawiadomienie dotyczyło postanowienia z 20 października 2010 r. dotyczącego maja 2010 (2 223 739 zł) i roku 2007 (6 178 581 zł).

21 stycznia 2011 r. DROP S.A. otrzymała zawiadomienie o zajęciu zabezpieczającym prawa majątkowego stanowiącego wierzytelność z rachunku bankowego DROP S.A.. Zawiadomienie dotyczyło kwestionowanych faktur za 2006 r.

31 stycznia 2011 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie na podstawie art. 33 § 1, art. 33 § 2 pkt. 2 art. 33 § 3, art. 33 § 4 pkt.2 oraz art. 207 Ordynacji podatkowej postanowił zabezpieczyć na majątku DROP S.A. kwotę 4 430 573 złotych na przybliżone zobowiązania podatkowe DROP S.A. z tytułu podatku od towarów i usług za miesiąc grudzień 2009 r.

31 marca 2011 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie na podstawie art. 33 § 1, art. 33 § 2 pkt. 2 art. 33 § 3, art. 33 § 4 pkt.2 oraz art. 207 Ordynacji podatkowej postanowił zabezpieczyć na majątku Spółki kwotę 9 503 618 złotych na przybliżone zobowiązania podatkowe Spółki z tytułu podatku od towarów i usług za luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, październik, listopad 2009 r. oraz styczeń, luty, marzec, kwiecień i sierpień 2010 r.

Do wszystkich decyzji zabezpieczających potencjalne zaległości podatkowe z tytułu VAT wydanych przez Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie spółka DROP S.A. złożyła odwołania do Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie. Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie utrzymał w mocy wszystkie decyzje zabezpieczające Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie. W związku z tym spółka złożyła na wszystkie utrzymane decyzje skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

25 stycznia 2012 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił decyzję zabezpieczającą Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie i decyzję Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie za maj 2010 ([III SA/Wa 1369/11](#)). W uzasadnieniu Sąd stwierdził między innymi, że:

„Należy podkreślić, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie stanowi podstawy do stwierdzenia, że Skarżąca posiada zaległości podatkowe, jak również, że zagrożone jest zaspokojenie potencjalnych należności podatkowych wynikających z innych postępowań prowadzonych przez organy podatkowe.”

13 marca 2012 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił decyzję zabezpieczającą Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie i decyzję Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie za 2006 ([III SA/Wa 1312/11](#)) i 2007 ([III SA/Wa 1311/11](#)). W uzasadnieniu wyroku III SA/Wa 1312/11 Sąd stwierdził między innymi, że:

„Sąd w świetle powyższych stwierdzeń uznaje, że w rozpoznawanej sprawie organy podatkowe obu instancji nie podjęły niezbędnych działań w celu dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i załatwienia sprawy, nie zebrały w sposób wystarczający materiału dowodowego.”

11 czerwca 2012 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił decyzję zabezpieczającą Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie za 2009 i 2010 rok ([III SA/Wa 2531/11](#)). W uzasadnieniu wyroku Sąd stwierdził między innymi:

„Brak oceny przesłanki istnienia uzasadnionej obawy, że zobowiązanie podatkowe nie zostanie wykonane w odniesieniu do sytuacji finansowej Skarżącej czyni zasadnym również zarzut naruszenia zasady prowadzenia postępowania podatkowego w sposób budzący zaufanie do organów podatkowych (art. 121 § 1 Ordynacji podatkowej).”

30 października 2012 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił decyzję zabezpieczającą Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie i decyzję Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie za grudzień 2009 ([III SA/Wa 66/12](#)). W uzasadnieniu Sąd stwierdził między innymi, że:

“Dokonując zabezpieczenia organ powinien także starannie rozważyć, czym - w kontekście panujących na rynku gospodarczym warunków - skutkować może pozbawienie podatnika możliwości dysponowania określonym majątkiem, zwykle do czasu zakończenia postępowania podatkowego. O ile podatnik jest podmiotem funkcjonującym w obrocie gospodarczym bez szczególnych zakłóceń, regulującym swoje zobowiązania, prawdopodobieństwo obawy o przyszłe wykonanie zobowiązania podatkowego powinno być analizowane także w kontekście możliwości przyszłego uregulowania ewentualnych zaległości podatkowych w ramach standardowego działania takiego podatnika.”

Pięć wyroków Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie uchylających decyzje zabezpieczające z przełomu 2010 i 2011 roku jednoznacznie wskazują, że zarówno Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie jak i Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie wydali decyzje z naruszeniem prawa (organy podatkowe nie złożyły skarg kasacyjnych do Naczelnego Sądu Administracyjnego).

21 czerwca 2013 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy w związku ze sporządzeniem protokołów kontroli podatkowych złożył wniosek o zabezpieczenie na majątku DROP S.A. „przewidywanych kwot zobowiązań podatkowych” z tytułu podatku VAT w łącznej wysokości 75 123 086 złotych. Wniosek Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy obejmował 3 strony.

4 lipca 2013 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie na podstawie art. 33 § 1, art. 33 § 2 pkt 2 i 3, art. 33 § 3, art. 33 § 4 pkt 2 oraz 207 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa postanowił zabezpieczyć na majątku DROP S.A. 90 759 359,00 złotych na potencjalne zaległości podatkowe z tytułu podatku od towarów i usług za okres 02-12/2009 oraz 01-11/2010 r. wraz z odsetkami za zwłokę.

5 sierpnia 2013 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie (w arkuszu odwoławczym) wnioskował do Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie o uchylenie wydanej 4 lipca 2013 r. decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia. W uzasadnieniu Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie stwierdził:

„Naczelnik tut. Urzędu, celem realizacji zasady zaufania do organów podatkowych przejawiającej się w obiektywnej trosce o zapewnienie wszystkim podmiotom konstytucyjnej gwarancji równości wobec prawa, wnosi jak w pkt 5.”

W pkt. 5 Naczelnik wnioskował do Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie o uchylenie decyzji.

29 listopada 2013 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie złożył wniosek do Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy o informację na temat stanu postępowania kontrolnego w DROP S.A.

5 grudnia 2013 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy poinformował Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie, że w związku z niedochowaniem przez DROP S.A. należytej

staranności potencjalne zaległości podatkowe DROP S.A. z tytułu VAT za lata 2009 – 2010 wynoszą 29 830 200,48 złotych.

7 stycznia 2014 roku Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie postanowił utrzymać decyzję zabezpieczającą Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie z 4 lipca 2013 r. na 90,7 mln złotych, pomimo wniosku Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie o uchylenie decyzji.

10 stycznia 2014 r. Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie złożył wniosek do banku Pekao S.A. o zabezpieczeniu na wszystkich rachunkach prowadzonych na rzecz DROP S.A. 90,7 mln złotych mimo posiadanej wiedzy, że potencjalne zaległości DROP S.A. z tytułu VAT zgodnie z informacją Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy z 5 grudnia wynoszą poniżej 30 mln złotych.

11 marca 2014 r. Spółka otrzymała decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie, mocą której organ umorzył wznowione postępowanie w przedmiocie zabezpieczenia na majątku DROP S.A. przybliżonej kwoty zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za okres od lutego 2009 r. do listopada 2010 r., wraz z należnymi odsetkami, w łącznej wysokości 90.759.359,00 złotych, z uwagi na wygaśnięcie z mocy prawa (wydanie decyzji 20 stycznia 2014 r. przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy) decyzji zabezpieczeniowej Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie z dnia 4 lipca 2013 r. (komunikat bieżący 29/2013).

17 marca 2014 r. Naczelnik II Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie działając na podstawie art. 42 § 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r., poz. 749 ze zm.) w celu zabezpieczenia potencjalnych zobowiązań wobec budżetu państwa z tytułu podatku od towarów i usług wynikających z decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy z dnia 20 stycznia 2014 r. ustanowił zastawy skarbowe na udziałach DROP Finance Sp. z o.o. oraz DROP Sp. z o.o. Zastaw skarbowy wygasa lub podlega wykreśleniu z Rejestru Zastawów Skarbowych w przypadku zaistnienia przesłanek określonych w art. 42 § 5 i art. 42a ustawy Ordynacja podatkowa.

Instrukcja Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy dotycząca kontroli podatników zajmujących się obrotem złotem

Pod koniec 2009 roku prawdopodobnie pracownicy Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy bez wiedzy i danych statystycznych o branży recyklingu przygotowali dokument „Program kontroli koordynowanej. Kontrola podatników dokonujących obrotu złotem. Warszawa/Bydgoszcz styczeń 2010” („Instrukcja”). W styczniu 2010 roku (data na Instrukcji: 08.01.2010) dokument został zatwierdzony przez Zastępcę Dyrektora Departamentu Kontroli Skarbowej w Ministerstwie Finansów (treść instrukcji – komunikat bieżący [19/2013](#)). Instrukcja rozesłana została do 16 urzędów kontroli skarbowej w Polsce. Koordynatorem realizacji kontroli zgodnie z Instrukcją został Naczelnik Wydziału Kontroli Podatkowej w Urzędzie Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy.

Na stronie 21 Instrukcji w założeniach organizacyjnych między innymi wskazano:

„W kontroli uczestniczy 16 urzędów kontroli skarbowej, przy czym punktem wyjścia są urzędy kontroli skarbowej właściwe dla siedzib beneficjentów wskazanych na str. 9 i 10 niniejszego programu, tj.:

Urząd Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy,

Urząd Kontroli Skarbowej w Katowicach,

Urząd Kontroli Skarbowej w Krakowie,

Urząd Kontroli Skarbowej w Poznaniu,

Urząd Kontroli Skarbowej w Warszawie (realizuje Urząd Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy).”

Na przełomie 2009 i 2010 roku autorzy Instrukcji wskazali, że DROPS S.A. będzie kontrolowany przez Urząd Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy. Kontrolę w DROPS S.A. Urząd Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy wszczął dopiero 12 stycznia 2011 roku (rok po podpisaniu Instrukcji w Ministerstwie Finansów).

Instrukcja zawierała zasady gromadzenia materiału dowodowego, które powinny budzić obawy każdego obywatela państwa demokratycznego:

„Trzeba wziąć pod uwagę, iż tylko wielokrotne przesłuchania tych samych osób, zadawanie szczegółowych i w istocie tych samych, choć odmiennie sformułowanych pytań oraz przesłuchania różnych osób mogą doprowadzić do ujawnienia prawdy lub znalezienia podstaw do zweryfikowania wiarygodności świadka.

Gromadzenie kompletnego materiału dowodowego. Każdy kolejny dowód potwierdzający stanowisko kontrolujących jest zawsze pożądanym i należy go przeprowadzić.”

W podsumowaniu jednej z opinii prawnych dotyczącej zgodności z prawem dokumentu Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy autorzy opinii stwierdzili:

„Stworzony przez Urząd Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy Program kontroli koordynowanej stanowi jaskrawy przykład rażących naruszeń elementarnych zasad obowiązujących w polskim systemie prawa podatkowego. W samych założeniach Programu organ nie ukrywa negatywnego stosunku do podmiotów trudniących się obrotem złomem, a także nie pozostawia wątpliwości co do braku jakiegokolwiek obiektywizmu w niniejszej sprawie. Biorąc pod uwagę fakt, że przedmiotowy dokument będzie miał bezpośredni wpływ na prowadzone postępowania kontrolne, albowiem w samym tytule oraz założeniach zawiera stwierdzenie, iż ma stać się modelowym podręcznikiem kontroli podatników dokonujących obrotu złomem, można z dużym prawdopodobieństwem stwierdzić, że zawarte w nim naruszenia obowiązujących przepisów prawa zostaną transponowane do prowadzonych na jego podstawie postępowań kontrolnych.

W demokratycznym państwie prawa wydaje się nieprawdopodobne, aby organ kontroli skarbowej przeprowadzał kontrolę na podstawie dokumentu, zawierającego a priori przyjęty wynik kontroli, oczywiście negatywny dla podatnika. Program kontroli skarbowej powinien zawierać ogólne wytyczne, dotyczące prowadzonych postępowań, jednak niewyobrażalnym jest, by zawierał gotowe tezy i rozstrzygnięcia, pod których kątem prowadzone ma być postępowanie. Prowadzi to nie tylko do naruszenia obowiązujących na gruncie polskiego prawa podatkowego zasad postępowania, ale podważa istnienie demokratycznego porządku prawa.”

Kontrole podatkowe realizowane przez Urząd Kontroli Skarbowej w Warszawie i Urząd Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy w DROPS S.A. prowadzone były zgodnie z wyżej wymienioną Instrukcją. Pracownicy Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy przeprowadzali tylko dowody potwierdzające tezę, że pracownicy Spółki nie dochowali należytej staranności w kontaktach z dostawcami. Prawie wszystkie wnioski Spółki o przeprowadzenie dowodów były odrzucane, w szczególności wnioski dotyczące ustalenia standardów działalności branży recyklingu metali nieżelaznych w 2009 i 2010 r. Urząd Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy mógł stworzyć taki standard, ponieważ kontrolował kilka innych dużych podmiotów z branży recyklingu metali nieżelaznych.

Powyższą tezę potwierdza dokument Departamentu Kontroli Skarbowej Ministerstwa Finansów „Zadania urzędów kontroli skarbowej na rok 2011”. Na stronie 14 powyższego dokumentu znalazło się następujące zalecenie dla pracowników kontroli skarbowej:

„Do kontroli należy typować podmioty działające nie dłużej niż kilka miesięcy, aby na wczesnym etapie przestępczej działalności wyeliminować źródło fikcyjnych faktur, uniemożliwić kontynuowanie procedury i zebrać materiał dowodowy pozwalający na

zakwestionowanie transakcji u beneficjentów nieuprawnionych korzyści. Przed wszczęciem kontroli, wskazana jest współpraca z urzędami skarbowymi, które w toku czynności sprawdzających mogą uzyskać rejestry sprzedaży i zakupów, których analiza pozwoli na potwierdzenie zasadności uruchomienia kontroli, a także może dostarczyć wystarczających przesłanek dla przeprowadzenia działań w trybie przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa i uzyskania zgody prokuratora na przeszukania. Należy liczyć się z tym, że kontrole te nie przyniosą bezpośredniego skutku finansowego, w postaci wpłaty (bark majątku), jednakże zebrane dowody winny posłużyć do zakwestionowania transakcji u beneficjentów, u których już istnieje możliwość ściągnięcia należności.”

Z przytoczonego fragmentu dokumentu jednoznacznie wynika, że działania pracowników kontroli skarbowej miały się skupiać na zakwestionowaniu dostaw (odliczenia podatku VAT) u podatnika posiadającego środki finansowe. Zgromadzona dokumentacja podczas kontroli w DROP S.A. nie pozostawia wątpliwości, że zalecenie Departamentu Kontroli Skarbowej w Ministerstwie Finansów było ściśle przestrzegane z pogwałceniem podstawowych praw zawartych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – ordynacja podatkowa takich jak:

Art. 120.

Organy podatkowe działają na podstawie przepisów prawa.

Art. 121. § 1.

Postępowanie podatkowe powinno być prowadzone w sposób budzący zaufanie do organów podatkowych.

Art. 122.

W toku postępowania organy podatkowe podejmują wszelkie niezbędne działania w celu dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy w postępowaniu podatkowym.

W przypadku kontroli w DROP S.A. urzędy kontroli skarbowej podejmowały tylko takie działania, które służyły wydaniu niekorzystnych decyzji dla Spółki. Organy podatkowe odrzuciły wszystkie wnioski dowodowe, które miały służyć dokładnemu wyjaśnieniu stanu faktycznego (przykład: organy podatkowe odrzuciły wszystkie wnioski o przesłuchanie lub dołączenie przesłuchań z innych kontroli pracowników innych podmiotów do których również dostarczali kwestionowani w DROP S.A. kontrahenci).

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 22 października 2015 r. w sprawie C-277/14

W dniu 22 października 2015 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej („TSUE”) wydał wyrok w sprawie [C-277/14 w postępowaniu PPUH Stehcemp sp.j. Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek](#) przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Łodzi. Według opublikowanego wyroku:

„17 W 2004 r. PPUH Stehcemp przeprowadziła szereg transakcji nabycia oleju napędowego, który wykorzystwała w ramach swojej działalności gospodarczej. Faktury dotyczące nabycia paliwa zostały wystawione przez Finnet sp. z o.o. (zwaną dalej „Finnetem”). PPUH Stehcemp dokonała odliczenia naliczonego podatku VAT z tytułu nabycia paliwa.

18 W wyniku kontroli podatkowej decyzją z dnia 5 kwietnia 2012 r. organ podatkowy odmówił jej prawa do odliczenia tego podatku VAT na tej podstawie, że faktury dotyczące nabycia paliwa zostały wystawione przez podmiot nieistniejący.

19 Decyzją z dnia 29 maja 2012 r. Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi utrzymał powyższą decyzję w mocy na tej podstawie, że w świetle kryteriów określonych w rozporządzeniu z dnia 27 kwietnia 2004 r. należało uznać Finnet za podmiot nieistniejący, który nie mógł dokonać dostaw towarów. Ustalenie dotyczące nieistnienia spółki Finnet zostało oparte na szeregu okoliczności, w szczególności na fakcie, że nie była ona zarejestrowana do celów

podatku VAT, nie składała deklaracji podatkowych i nie płaciła podatków. Ponadto spółka ta nie ogłaszała rocznych sprawozdań finansowych i nie posiadała koncesji na obrót paliwami ciekłymi. Nieruchomość wskazana w rejestrze handlowym jako siedziba spółki była zdewastowana w stopniu uniemożliwiającym prowadzenie tam jakiegokolwiek działalności gospodarczej. Wreszcie wszelkie próby skontaktowania się ze spółką Finnet bądź osobą wpisaną do rejestru jako jej prezes okazały się bezskuteczne.

20 PPUH Stehcemp wniosła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi z dnia 29 maja 2012 r. Skarga ta została oddalona na tej podstawie, że spółka Finnet była podmiotem nieistniejącym w momencie dokonywania transakcji będących przedmiotem postępowania głównego, a PPUH Stehcemp nie wykazała dochowania należytej staranności, bowiem nie upewniła się, czy transakcje te nie wiążą się z popełnieniem przestępstwa.

21 PPUH Stehcemp wniosła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego, w której postawiła zarzut naruszenia art. 86 ust. 1 i art. 86 ust. 2 pkt 1 lit. a) ustawy o VAT w związku z art. 17 ust. 2 szóstej dyrektywy.”

Z powyższego wynika, że właściwy dla PPUH Stehcemp Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z 23 października 2012 r. odrzucił skargę (I SA/Łd 910/12). Naczelny Sąd Administracyjny rozpatrujący skargę kasacyjną PPUH Stehcemp 6 marca 2014 r. wystąpił do TSUE z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

1) Czy art. 2 pkt 1, art. 4 ust. 1 i 2, art. 5 ust. 1 oraz art. 10 ust. 1 i 2 Szóstej Dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji przepisów dotyczących podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (1) (dalej: Szósta dyrektywa) należy interpretować w ten sposób, że czynność, dokonywana w okolicznościach takich jak w sprawie przed sądem krajowym, w której ani podatnik, ani organy podatkowe nie są w stanie ustalić tożsamości rzeczywistego dostawcy towaru, jest dostawą towarów?

2) W razie pozytywnej odpowiedzi na pytanie pierwsze, czy art. 17 ust. 2 lit. a), art. 18 ust. 1 lit. a) oraz art. 22 ust. 3 Szóstej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom krajowym, na których podstawie, w okolicznościach takich jak w sprawie przed sądem krajowym, podatek nie może być odliczony przez podatnika z uwagi na to, że faktura została wystawiona przez podmiot, który nie był rzeczywistym dostawcą towaru i nie ma możliwości ustalenia tożsamości rzeczywistego dostawcy towaru oraz zobowiązania go do zapłaty podatku, bądź określenia osoby zobowiązanej za wystawienie faktury na podstawie art. 21 ust. 1 lit. c) Szóstej dyrektywy?

TSUE w wydanym w dniu 22 października 2015 r. wyroku stwierdził między innymi, co następuje:

„49 Natomiast jeżeli określone w szóstej dyrektywie materialne i formalne przesłanki powstania prawa do odliczenia zostały spełnione, niezgodne z zasadami funkcjonowania prawa do odliczenia przewidzianymi przez tę dyrektywę jest sankcjonowanie odmową możliwości skorzystania z tego prawa podatnika, który nie wiedział i nie mógł wiedzieć, że w ramach danej transakcji dostawca dopuścił się przestępstwa lub że inna transakcja wchodząca w skład łańcucha dostaw, wcześniejsza lub późniejsza w stosunku do tej, której dokonał ów podatnik, została zrealizowana z naruszeniem przepisów o podatku VAT (zob. podobnie wyroki: Optigen i in., C-354/03, C-355/03 i C-484/03, EU:C:2006:16, pkt 51, 52, 55; Kittel i Recolta Recycling, C-439/04 i C-440/04, EU:C:2006:446, pkt 44–46, 60; a także Mahagében i Dávid, C-80/11 i C-142/11, EU:C:2012:373, pkt 44, 45, 47).

50 Właściwe organy podatkowe, które stwierdziły przestępstwa lub nieprawidłowości, jakich dopuścił się wystawca faktury, są zobowiązane wykazać, w świetle obiektywnych przesłanek i bez wymagania od odbiorcy faktury, aby dokonał ustaleń, do których nie jest on zobowiązany, że ów odbiorca wiedział lub powinien był wiedzieć, iż transakcja mająca

stanowiąc podstawę prawa do odliczenia wiązała się z przestępstwem w zakresie podatku VAT, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego (zob. podobnie wyroki: Bonik, C-285/11, EU:C:2012:774, pkt 45; ŁWK – 56, C-643/11, EU:C:2013:55, pkt 64).

51 Określenie działań, jakich w konkretnym wypadku można w sposób uzasadniony oczekiwać od podatnika, który zamierza skorzystać z prawa do odliczenia podatku VAT, w celu upewnienia się, że dokonywane przez niego transakcje nie wiążą się z popełnieniem przestępstwa przez podmiot działający na wcześniejszym etapie obrotu, zależy przede wszystkim od okoliczności rozpatrywanej sprawy (zob. wyrok Mahagében i Dávid, C-80/11 i C-142/11, EU:C:2012:373, pkt 59; a także postanowienie Jagiełło, C-33/13, EU:C:2014:184, pkt 37).

52 Nawet jeśli taki podatnik, gdy posiada informacje pozwalające podejrzewać istnienie nieprawidłowości lub przestępstwa, może być zobowiązany do uzyskania informacji o podmiocie, od którego zamierza nabyć towary lub usługi, aby upewnić się co do jego wiarygodności, to jednak organy podatkowe nie mogą w sposób generalny wymagać, żeby podatnik ten badał, czy wystawca faktury za towary lub usługi, których odliczenie ma dotyczyć, dysponuje danymi towarami i jest w stanie je dostarczyć oraz czy wywiązuje się z obowiązku złożenia deklaracji i zapłaty podatku VAT, w celu upewnienia się, że podmioty działające na wcześniejszych etapach obrotu nie dopuszczają się nieprawidłowości lub przestępstwa, albo żeby podatnik ten posiadał potwierdzające to dokumenty (zob. podobnie wyroki: Mahagében i Dávid, C-80/11 i C-142/11, EU:C:2012:373, pkt 60, 61; Stroj trans, C-642/11, EU:C:2013:54, pkt 49; a także postanowienie Jagiełło, C-33/13, EU:C:2014:184, pkt 38, 39).

53 W świetle powyższych rozważań na przedstawione pytania należy odpowiedzieć, iż przepisy szóstej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom krajowym, takim jak w postępowaniu głównym, które odmawiają podatnikowi prawa do odliczenia podatku VAT należnego lub zapłaconego od dostarczonych mu towarów z uwagi na to, iż faktura została wystawiona przez podmiot, który w świetle kryteriów przewidzianych przez te przepisy należy uważać za podmiot nieistniejący i nie ma możliwości ustalenia tożsamości rzeczywistego dostawcy towarów, chyba że zostanie wykazane, w świetle obiektywnych przesłanek i bez wymagania od podatnika ustaleń, do których nie jest on zobowiązany, że ów podatnik wiedział lub powinien był wiedzieć, iż rzeczona dostawa wiązała się z przestępstwem w zakresie podatku VAT, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.”

TSUE w powyższym wyroku nie pozostawił wątpliwości, że podatnik ma prawo do odliczenia zapłaconego podatku VAT od faktury dostawcy, bez względu na fakt, czy towar w rzeczywistości był własnością wystawcy faktury, czy innego podmiotu, który posłużył się wystawcą faktury jako dostawcy towaru w celu dokonania oszustwa podatkowego.

W decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie z dnia 3 czerwca 2014 r. dotyczącej rozliczeń podatku VAT za 2005 r. w uzasadnieniu stwierdzono:

„W związku z posiadanymi dowodami, z których wynika, że złom wyszczególniony na fakturach wystawionych przez tą firmę nie został przez nią sprzedany, należy stwierdzić, że Spółka nie miała również prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o podatek naliczony wynikający z tych faktur. Taka jest również linia orzecznictwa sądów administracyjnych. Fakt wystawienia faktury przez podmiot, który nie dysponuje uprawnieniem do przeniesienia własności towaru na nabywcę, a jedynie firmuje przekazanie towaru nabywcy z niewiedomego źródła, nie skutkuje u jej wystawcy obowiązkiem podatkowym w tym podatku, a tym samym nie daje odbiorcy tej faktury prawa do odliczenia podatku w niej wykazanego (por. wyrok WSA I SA/Go 732/10). Jedynie faktury odzwierciedlające rzeczywiste nabycie towarów i usług od podmiotów

wskazanych w tych fakturach jako ich sprzedawcy mogą stanowić podstawę do obniżenia podatku należnego o podatek naliczony określony w tych fakturach.”

W decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie z dnia 21 stycznia 2015 r. dotyczącej rozliczeń podatku VAT za 2006 r. w uzasadnieniu stwierdzono:

„W związku z posiadanymi dowodami, z których wynika, że złom wyszczególniony na fakturach wystawionych przez ww. podmioty gospodarcze nie został przez te firmy sprzedany, należy stwierdzić, że Spółka nie miała również prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o podatek naliczony wynikających z tych faktur.”

W decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie z dnia 26 lutego 2015 r. dotyczącej rozliczeń podatku VAT za 2007 r. w uzasadnieniu stwierdzono:

„W związku z posiadanymi dowodami, z których wynika, że złom wyszczególniony na fakturach wystawionych przez ww. podmioty gospodarcze nie został przez te firmy sprzedany, należy stwierdzić, że Spółka nie miała również prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o podatek naliczony wynikający z tych faktur.”

W decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy z dnia 20 stycznia 2014 r. dotyczącej rozliczeń podatku VAT za 2009 - 2019 r. w uzasadnieniu stwierdzono:

„Zatem podstawę do dokonania odliczenia podatku naliczonego może stanowić wyłącznie faktura odzwierciedlająca faktyczne zdarzenie gospodarcze w aspekcie podmiotowym, przedmiotowym oraz ilościowym. Oznacza to, iż faktura musi potwierdzać, że w rzeczywistości doszło do dostawy towarów lub świadczenia usług pomiędzy konkretnymi podmiotami, w zakresie ściśle określonego towaru lub usługi oraz w zakresie ilości danego towaru lub usługi. (por. wyrok NSA z dnia 21 lutego 2013 r., sygn.. akt I FSK 212/12).”

Wszystkie wydane decyzje dla DROP S.A. przez organy podatkowe dotyczące podatku VAT są sprzeczne z wykładnią prawa wspólnotowego w zakresie podatku VAT dokonaną w dniu 22 października 2015 r. przez TSUE.

W uzasadnieniu wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 19 maja 2015 r. (III SA/Wa 2937/14) dotyczącego skargi Spółki na decyzję za czerwiec 2010 r. między innymi stwierdzono, że:

„Odnosząc te ogólne uwagi do zarzutów zawartych w skardze, stwierdzić należy, że dowody zebrane przez organ kontroli skarbowej pozwoliły w sposób jednoznaczny na stwierdzenie, że faktury wystawione przez 15 kwestionowanych kontrahentów Spółki nie odzwierciedlały rzeczywistych transakcji. Rację należy przyznać organowi, który wskazał, że skoro stwierdzono, iż ww. podmioty wystawiały fikcyjne faktury to już z tego względu faktury te nie mogą stanowić podstawy do odliczeń na podstawie art. 86 ust. 1 i art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. a ustawy o VAT. Uzasadnione zatem było stwierdzenie, że Spółce nie przysługuje prawo do odliczeń z zakwestionowanych faktur. Takie prawo nie przysługuje, jeżeli transakcje, z których wynika to prawo, stanowią nadużycie. Zatem w sposób uprawniony organ uznał, że skoro dowiedziono, iż faktury wystawione przez ww. 15 kontrahentów Spółki nie odzwierciedlały rzeczywistych transakcji, Skarżąca nie ma prawa do odliczenia podatku naliczonego od należnego.”

Łączna wartość zobowiązań podatkowych określona w decyzjach urzędów kontroli skarbowej na dzień sporządzenia sprawozdania wynosi 38 613,4 tys. zł. (kwota główna bez odsetek).

Postępowanie prowadzone przez Komisję Nadzoru Finansowego

Postanowieniem z dnia 18 lipca 2018 r. Komisja Nadzoru Finansowego wszczęła wobec DROPO S.A. postępowanie administracyjne w związku z rzekomym niewykonaniem przez Spółkę obowiązków informacyjnych w zakresie nieprzekazania do publicznej wiadomości informacji poufnej dot. zawieszenia wykonywania działalności przez spółkę zależną DROPO sp. z o.o. Spółka złożyła wyjaśnienia w w/w zakresie. W szczególności w ocenie Spółki, wobec okoliczności towarzyszących działalności Grupy kapitałowej DROPO - informacja o zawieszeniu działalności przez spółkę zależną od DROPO S.A. nie spełniała wymogów definicji informacji poufnej zawartej w art. 7 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. oraz pozostawała i pozostaje bez wpływu na wycenę akcji Spółki. Pomimo wyjaśnień, w dniu 18 grudnia 2018 r. KNF wydała decyzję o wymierzeniu Spółce kary w wysokości 400 000 zł. Spółka nie zgodziła się z uzasadnieniem tego rozstrzygnięcia i w dniu 21 stycznia 2019 r. wspomagana przez Kancelarię złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. DROPO nadal oczekuje na ponowne rozstrzygnięcie organu nadzoru finansowego.

Pozew przeciwko Skarbowi Państwa o odszkodowanie

DROPO S.A. złożyła pozew do Sądu Okręgowego w Warszawie, XXV Wydział Cywilny przeciwko Skarbowi Państwa o odszkodowanie w kwocie 49.445.000 zł - za szkody poniesione przez oraz utracone korzyści - DROPO S.A., w związku z bezprawnymi działaniami urzędników jednostek organizacyjnych Skarbu Państwa, tj. Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie (obecnie Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Warszawie) oraz Naczelnika Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie), tj. wydaniem i utrzymaniem w mocy pięciu decyzji zabezpieczeniowych uchylonych następnie pięcioma prawomocnymi wyrokami Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie odpowiednio: z dnia 25 stycznia 2012 r. (sygn. akt III SA/Wa 1369/11); z dnia 13 marca 2012 r. (sygn. akt III SA/Wa 1312/11); z dnia 13 marca 2012 r. (sygn. akt III SA/Wa 1311/11); z dnia 30 października 2012 r. (sygn. akt III SA/Wa 66/12); z dnia 11 czerwca 2012 r. (sygn. akt III Sa/Wa 2531/11), które to decyzje zostały uznane za bezprawne i doprowadziły do spadku wartości przedsiębiorstwa DROPO S.A., w tym przede wszystkim spadku wartości firmy (marki) „DROPO”, oraz które to doprowadziły do drastycznego spadku przychodów Spółki, ograniczenia przez Spółkę działalności, utraty kontrahentów, źródeł finansowania oraz rynków zbytu, wraz z odsetkami w wysokości ustawowej za opóźnienie od dnia 16 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty. Pozew w przedmiotowej sprawie złożony został w dniu 12 kwietnia 2018 r.

XX. Zdarzenia po dacie bilansu

Nie wystąpiły.

Warszawa, 30.09.2020 r.

Podpisy Członków Zarządu:
Marek Suchowolec

Podpis osoby sporządzającej sprawozdanie:
Marcin Sokół